

The Buddhist

Founded 1888

Vol : CXXXVIII - BE - 2561- NOV. - CE - 2017 - No. 03

ISSN-2012-6204

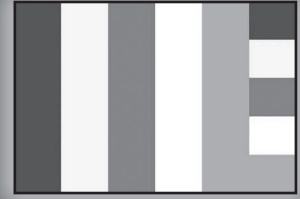
The Colombo - Young Men's Buddhist Association

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය

“ද බුද්ධිස්ථි” *The Buddhist*

Content - පටුන

	Page
අනගාරික ධර්මපාලතුමා සිහිපත් කරමු - සුනිල් එස්. සිරිසේන - ප්‍රධාන සංස්කාරක	01
නිවන් මග අවුරන ආත්ම සංකල්පය - ආර්. එස්. ජයරත්න	02
රාජ්‍යය පිළිබඳ බෞද්ධ සිද්ධාන්තය - මහාචාර්ය ඔලිවර් අබේනායක	07
බෞද්ධ ස්වර්ග සංකල්පය - මහාචාර්ය එම්.එම්.ජේ. මාරසිංහ	10
අනගාරික දුෂිපල් ගුණ සමර - කලාතුෂණ විමල් රජබසිංහ	13
කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති	14
LET US COMMEMORATE ANAGARIKA DHARMAPALA - Sunil S. Sirisena - Editor-in-Chief	16
The Position of Women in Buddhism - K.H.J. Wijayadasa	17
Appamada is the PATH TO NIBBANA - Das Miriyagalla	21
THE MIND AND EXISTENCE - Chandra Wickramasinghe	25
Buddhism and Discrimination - Rajah Kuruppu	26
Events of the YMBA	28
The Validity of the Buddhist Approach to reality - Prof. Carlo Fonseka	30
YMBA News	32

President - Mr. Sumedha Amerasinghe

Vice Presidents - Deshabandhu Tilak de Zoysa,
Mr. Maddumage Ariyaratne, Mr. Kusumabandu
Samarawickrama, Mr. Nalin J Abeysekere,
Mr. Anura Serasingha

Hony. Gen. Secretary - Mr. Mahendra Jayasekera

Hony. Treasurer - Mr. Prasantha Abeykoon

Address - Colombo YMBA, No 70, D.S. Senanayake
Mawatha, Colombo 8, Sri Lanka.

Phone +9411-2695598 +9411-2682397 +9411-
2695786 +9411-2682398 +9411-2698083

Fax +9411-2682397

Web site www.ymba-colombo.org

Email ymbacolombo@sltnet.lk

Facebook www.facebook.com/ymba.org

පිටකවරයේ ඡායාරූපය :

සාංචි ස්ථූපය

පිටකවරයේ දැක්වෙන්නේ ක්‍රි. පූ තුන්වන සියවසේ ධර්මාශෝක අධිරාජ්‍යයා විසින්
බෞද්ධාගම ප්‍රචලිත කිරීමේ අතිලාභයෙන් ඉදිකළ බොහෝ වෙහෙර විහාරවලින්
එකක් වූ සාංචි ස්ථූපයයි. මෙහි බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතු නිදන් කරන ලද
බවත් සාංචියේ උපත ලද ධර්මාශෝක අධිරාජ්‍යයාගේ “දේවි” නම් බිසව විසින් මෙහි
ඉදිකිරීම් අධීක්ෂණය කරන ලද බව ද ඉතිහාසයේ සඳහන් වේ.

කංවුක නිර්මාණය : කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ උප සභාපති හා ද බුද්ධිස්ථි සඟරාවේ
සහකාර සංස්කාරක

Cover Design : Kusumabandu Samarawickrama

Vice President & Assistant Editor, The Buddhist Magazine,
YMBA Colombo

Design & Layout by ANCL Publication Dept.

Printed by ANCL, No.35, Lakehouse, Colombo 10.

“දී බුද්ධිසීරි”

The Buddhist

ආරම්භය 1888

ප්‍රධාන සංස්කාරක - සුනිල් එස්. සිරිසේන
සංස්කාරක - පියදාස වත්තේගම
සහකාර සංස්කාරක - කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම

කලාපය - CXXXVIII

බුද්ධ වර්ෂ 2561

අංක - 03

ක්‍රි.ව - 2017

නොවැම්බර්

~ කතුවැකිය ~

අනගාරික ධර්මපාලතුමා සිහිපත් කරමු

ඩේවිඩ් හේවාට්නාර්ණ නමින් උපත ලැබ සිරි දේවමිත්ත හිමියන් ලෙස අභාවප්‍රාප්ත වූ අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ගේ 153 වැනි ජන්ම සංවත්සරය 2017 සැප්තැම්බර් 17 දිනට යෙදී තිබිණි. යටත් විජිත පාලනයෙන් ජීවිතයට පත්ව පරාදීන ජාතියක් වශයෙන් මුලුගැන්වී සිටි මෙරට සිංහල බෞද්ධ ජනතාව වෙනුවෙන් අනුපමේය මෙහෙයක් කළ ඓතිහාසික වීර චරිතයන්ගෙන් අනගාරික ධර්මපාලතුමන්ට හිමිවනුයේ අද්විතීය ස්ථානයකි. මෙරට ජනතාවගේ සමාජ, සංස්කෘතික හා ආගමික උරුමයන් සියල්ල විනාශ වෙමින් පැවති අවධියක, සියල්ල යථාවබෝධයෙන් දැක ඒ සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග මහා සංසර්ගය සමඟ ද දේශීය විදේශීය බුද්ධිමතුන් සමඟ ද නිර්භයව ඉටු කළ ජාතික නායකයකු වී නම් ඒ අනගාරික ධර්මපාලතුමාය.

1873 පානදුරාවාදයෙන් ආරම්භ වූ බෞද්ධාගමික ප්‍රබෝධය මල්පල ගැන්වූයේ හෙන්රි ස්ටීල් ඕල්කට් මැතිතුමා සහ බ්ලැවැට්ස්කි මැතිනියගේ සම්ප්‍රාප්තියත් සමඟ ය. ජාතික පරමවිඥානාර්ථ ව්‍යාපාරය මගින් මිෂනාරි අධ්‍යාපන ක්‍රමයට එරෙහිව බෞද්ධ පාසල් ආරම්භ වූයේ මේ අවධියේ දී ය. ඉතා තරුණ වයසේදීම ඕල්කට්තුමාගේ කථා පරිවර්තනය කිරීම සඳහා දේශනවලට සහභාගී වූ ධර්මපාලතුමා පසුව සාමාන්‍ය ජනතාවට දැඩි

ලෙස අදහස් ප්‍රකාශ කරන චතුර කවීකයකු බවට පත්විය. පරම විඥානාර්ථ සමාගමේ සාමාජිකත්වය ලැබූ ඔහු 1884 දී ඕල්කට්තුමා සමඟ ඉන්දියාව බලා පිටත්ව ගියේ ය. ඉන්දියාවේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන හින්දු ආගමිකයන් විසින් අත්පත් කර ගෙන තිබූ ආකාරයත්, ඒවා විනාශ මුඛයට යමින් තිබෙන අයුරුත් එහි දී දැක ගත් එතුමා ලංකාවට පැමිණි වහාම හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල මාහිමියන් සමඟ එක් වී මාලිගාකන්ද විද්‍යාර්ථය මහ පිරිවෙනේදී මහා බෝධි සමාගම ආරම්භ කළේය. මේ වනවිටත් ලොව පිළිගත් පඬිවරයකු වූ සර් එඩ්වින් ආර්නෝල්ඩ් විසින් බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත ලේකම්වරයාට ඉන්දියාවේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමක් කර තිබීම බුද්ධග්‍රන්ථ බේරා ගැනීමේ සටනට මහත් වූ ආශීර්වාදයක් විය.

නිව්යෝර්ක් නුවර ආගමික සමුළුවට ආරාධනා ලැබ එහි ගොස් එතුමා පැවැත්වූ දේශනය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ඉමහත් ප්‍රසිද්ධියට පත්විය. මෙය එතුමාගේ ජාත්‍යන්තර ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතුවල මූලාරම්භය වූයේ ය.

මෙසේ බෞද්ධ ආගමික ප්‍රබෝධයට මඟ පෑදූ ශ්‍රේෂ්ඨ ලංකා පුත්‍රයන් සිටියේ අතලොස්සක් පමණකි. දෘඪ භාෂා විලාශයක් යොදා ගනිමින් එතුමා කළ දේශනා රටේ පාලකයන්ට මෙන්ම සියලුම

ජන කණ්ඩායම්වලට දැඩි ලෙස බලපෑවේය. පසු කලෙක සමහරු අර්ථ දක්වන්නට උත්සාහ කළ ආකාරයේ ජාතිවාදියකු බවට එතුමා පත් වූයේ නැත. මුල්ම ව්‍යවස්ථාදායක සභා ඡන්දයේ දී එතුමාගේ සභාය ලැබුනේ සිංහල අපේක්ෂකයාට නොව ද්‍රවිඩ ජන නායකයකු වූ පොන්නම්බලම් රාමනාදන් මැතිතුමාට ය.

"සිංහලයෙහි අවදිවේ - බුද්ධග්‍රන්ථ බේරා ගනිව්" යන උද්වේගකර සටන් පාඨය ඔස්සේ ඉන්දියාවේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන බේරාගැනීමේ සටනට එතුමා අවතීර්ණ නොවූයේ නම් බුදුන් උපන් දේශයෙන් බෞද්ධාගම සම්පූර්ණයෙන්ම තුරන් වනු නොඅනුමානය.

අදටත් අපගේ ගෞරවයට පාත්‍ර විය යුතු ශ්‍රේෂ්ඨ නායකයකු වූ එතුමාගේ සේවය යළි යළි සිහි කිරීමත් මෙරට පාසල් දරුවන්ට ඒ ගැන කියාදීමත් අද වැනි වකවානුවක අත්‍යාවශ්‍ය කරුණක් වනු ඇත. මන්ද යත් ආගමික ප්‍රබෝධය සහ බෞද්ධාගම අද අවාසනාවන්ත ලෙස නොයෙකුත් බලවේගවලින් පීඩාවට පත්ව ඇති නිසාය.

ධර්මපාල චරිතය යළි කියවමු.
බෞද්ධත්වය අවදි කරවමු !

සුනිල් එස්. සිරිසේන
ප්‍රධාන සංස්කාරක

නිවන් මග අවුරන ආත්ම සංකල්පය

සිය වසරක් මුළුල්ලේ දරන ලද අප්‍රතිහත උත්සාහයක් සඵල කරමින් වෙසග පුන් පොහෝ දිනක බුද්ධත්වයට පත් අප බුදුන් වහන්සේ ඉන් දෙමසකට පසුව ඇසළ පුන් පොහෝ දිනක ඉසිපතන මීගදායේ දී ස්වකීය ප්‍රථම ධර්ම දේශනාව ලෙස පස්වග මහණුන් උදෙසා ධම්මවක්ක පවත්නන සූත්‍රය දේශනා කරමින් පැවැත් වූ සේක. සකල සත්ත්වයන්ට උපතින්ම හිමි වන දුක, එම දුකට හේතුව, දුක නැති කළ යුතු බව සහ ඒ සඳහා අනුගමනය කළ යුතු ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය විස්තර කළ උන් වහන්සේ ඒ මගින් රහත් ඵල ලබා නිර්වාණය සාක්ෂාත් කරගත හැකි බව පැහැදිලි කළ සේක.

ඇසළ පුන් පොහෝ දින මෙම ධර්මය දේශනා කිරීමෙන් පසුව ද බුදුන් වහන්සේ සැහෙන කාලයක් පස්වග මහණුන් සමගම වැඩ වසමින් ඉහත කී ධම්මවක්ක පවත්නන

ආර්. එස්. ජයරත්න

සූත්‍රයෙහි අඩංගු ධර්මය ගැන දීර්ඝ වශයෙන් නොකඩවා ඔවුන්ට උපදෙස් දුන් බව මජ්ඣිම නිකායෙහි අඩංගු අරියපරියේසන සූත්‍රයෙහි සඳහන් වෙයි. එබඳු දැඩි පරිශ්‍රමයක අවසානයේ දී පවා එම ධර්මය මූලික වශයෙන් හෝ අවබෝධ වූයේ කොණ්ඩඤ්ඤ මහණුන්ට පමණක් බව ධම්මවක්ක පවත්නන සූත්‍රයෙහි සඳහන් ය.

තමන් වහන්සේගේ ඉතා දැඩි පරිශ්‍රමයකින් පසුව වුව ද පස්වග මහණුන්ගේ මෙම සීමිත

ධර්මාවබෝධයට හේතුව ගැන අවධානය යොමු කළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තත්කාලීන ආගමික හා ගිහි සමාජය තුළ තදින්ම මුල් බැසගෙන

පැවති, මනුෂ්‍යයා තුළ සදාකාලිකව පවතින ආත්මය ගැන වූ ප්‍රබල සංකල්පය හා ඒ ගැන ඇති අත්ධ විශ්වාසය පස්වග මහණුන් තුළ ද මුල් බැසගෙන පවතින බව අවබෝධ කරගත් සේක. රහත්ඵල අවබෝධය සඳහා අනිවාර්යයෙන්ම පහ කළ යුතු වූ විවිධ උපාදානයන්, සංස්කාරයන්, ආසවයන් සංයෝජනයන් ආදී බාධක සියල්ලම ඉවත් කිරීම සඳහා ආත්මයක් ගැන පවතින එම දුර්මතය අනිවාර්යයෙන්ම වහාම ඔවුන් වෙතින් තුරන් කළ යුතු බවට උන්වහන්සේ ගත් තීරණය ප්‍රථම ධර්මදේශනයෙන් සතියකට පසුව ඔවුන් උදෙසාම පැවැත්වූ අනන්ත ලක්ඛණ සූත්‍රය හෙවත් පංච වග්ගිය සූත්‍ර දේශනාවෙන් පැහැදිලි වෙයි.

අනන්ත ලක්ඛණ සූත්‍ර දේශනාව ආරම්භ කරමින් බුදු හිමියන් වදාළේ රූප වේදනා, සඤ්ඤා සංඛාර හා විඤ්ඤාණ යන පංච උපාදානස්කන්ධයන් අනිත්‍ය හා දුක්ඛ මෙන්ම ඒවා තුළ කිසිදු ආත්මයක් නොපවතින බවත් එබඳු ආත්මයක් පවතින්නේ නම් එම උපාදානස්කන්ධයන් මේ මේ ආකාරයෙන් පැවතිය යුතුයැයි තීරණය කොට ඒවා තමන් විසින්ම මෙහෙයවීමට නොහැකි බවත් එනමුත් ඒවා එපරිද්දෙන් අවශ්‍ය පරිදි තමාට මෙහෙයවිය හැකි වන්නේ ඒවා තුළ ආත්මයක් ගැබ්ව නොපවත්නා නිසා බවත්ය. ඉන් ඉක්බිතිව එකී උපාදානස්කන්ධයන්හි අනිත්‍යතාවත්, ඒවායේ දුක් සහිත බවත් පස්වග මහණුන් ලවා මුලින්ම සපථ කරවා ගැනීමෙන් පසුව ඔවුන්ගෙන්ම බුදුන් විමසන්නේ එකී උපාදානස්කන්ධයන් අනිත්‍ය නම්, දුක් සහිත නම්, නිරන්තරයෙන්ම වෙනස්වනසුළු නම් ඒවා "මා සතුය, ඒවා නම් මමය, ඒවා මගේ ආත්මයය" ලෙස සැලකිය හැකි ද යන්නය. එම ප්‍රඥානෝවිත විචාරය හේතු කොටගෙන පංච උපාදානස්කන්ධයන් හා සම්බන්ධිත කිසිදු ආත්මයක් නොපවත්නා බව පස්වග මහණුන් ලවාම ඔවුන්ගේ බුද්ධියෙන්ම සාක්ෂාත් කරවා ගැනීමට බුදුන් වහන්සේ සමත් වූ සේක. ඒ අනුව එකී රූප, වේදනා, සඤ්ඤා, සංඛාර හා විඤ්ඤාණ යන උපාදානස්කන්ධයන් අනිත්‍යය දුක්ඛය මෙන්ම ඒවායෙහි ආත්මයක් නැති බවක් අවබෝධ කරගැනීමෙන් පසුව ඒවා කෙරෙහි කළකිරීමත් ඒ අනුව ඒවායෙහි නොඇලීමත් ඒ මගින් සියලු කෙලෙසුන් කෙරෙන් මිදීමත් එසේ මිදුණු බව පසක් වීමෙන් ලද විමුක්ති ඥානය මගින් රහත්ඵල සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් පස්වග මහණුන් සියලුදෙනාම සමත් වූ බව අනන්ත ලක්ඛණ සූත්‍රයෙන් පැහැදිලි කෙරෙයි.

ඉහත දැක්වූ පරිදි බුද්ධ කාලීන පැවිදි හා ගිහි සමාජය තුළට තදින් කා වැදී පැවති නිවන් මග අවුරන ආත්මවාදී මිත්‍යා සංකල්පය ගැන සංක්ෂිප්තව හෝ විමසා බැලීම බුද්ධ ධර්මයෙහි හරය වඩාත් පැහැදිලි ලෙස අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා මහත් රුකුලක් වන බව ගිහි පැවිදි බොහෝ බෞද්ධ විද්වතුන්ගේ මතය වෙයි.

පුරාණ භාරතයේ ආගමික චින්තනය සර්ව බලධාරී දෙව්වරුන් ද ඔවුන් වෙනුවෙන් සිදු කෙරෙන යාගහෝම හා වාන සමාදානය පදනම් කොටගත් වෛදික යුගයෙන් ආරම්භ වී පිළිවෙළින් බ්‍රාහ්මණ හා ආරණ්‍යයක යුගයන්හි දී විවිධ සංස්කරණයන්ට භාජනය වූ අයුරු ද එම විශ්වාසයන් තවදුරටත් විවිධ මං ඔස්සේ විකාශනය වී උපනිෂද් යුගය වන විට ආරණ්‍යය වාසය, තවුස් දම් පිරිම, හුදකලා සත්‍ය ගවේෂණය වැනි තාපස ප්‍රවණතාවයන් ද පුනර්ජන්මය, කර්මය, සංසාරය, නිර්වාණය වැනි බුද්ධිමය සංකල්පයන් ද ඇතුළු සංකීර්ණ ආගමික වාතාවරණයක් ව්‍යාප්තවී පැවති බව මේ විෂය ගැන පර්යේෂණය කළ ජී. සී. පාණ්ඩේ වැනි භාරතීය විද්වතුන් මෙන්ම පූජ්‍ය හිරිපිටියේ පඤ්ඤාකිත්ති

ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයට අයත් වන බාහදාරණ්‍යක හා චන්ද්‍රොග්‍ය උපනිෂද් සැකසුණු සමය වන විට "මනුෂ්‍යයා අවශ්‍යයෙන්ම සදාචාර සම්පන්න අයකු විය යුතු වුව ද ඒ සඳහා ඔහු/ඇය තුළ පවත්නා ශක්තිය ගැන සැකයක්" පහළ වූ අන්දමත් එම සැකය පදනම් කොට ගෙන එක් එක් පුද්ගලයා මෙහෙයවනු ලබන ආත්මයක් හා ඒ හා සමඟ සමාන්තරව ක්‍රියාත්මක වන සර්ව බලධාරී පරමාත්මන් වූ බ්‍රහ්මන් කෙනකු ගැන ආගමික සංකල්පයක් ප්‍රචලිතව පැවතුණු බවත් විද්වත්හු පෙන්වා දෙති.

මාහිමි, ඩේවිඩ් කථපහණ, වන්දිම විජේබණ්ඩාර සහ ඇස්. ජී. ඇම්. විරසිංහ යන මහාචාර්යවරුන් ඇතුළු විද්වතුන් සිය කෘති මගින් පැහැදිලි කොට ඇත.

විශේෂයෙන් ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයට අයත් වන බාහදාරණ්‍යක හා චන්ද්‍රොග්‍ය උපනිෂද් සැකසුණු සමය වන විට "මනුෂ්‍යයා අවශ්‍යයෙන්ම සදාචාර සම්පන්න අයකු විය යුතු වුව ද ඒ සඳහා ඔහු/ඇය තුළ පවත්නා ශක්තිය ගැන සැකයක්" පහළ වූ අන්දමත් එම සැකය පදනම් කොට ගෙන එක් එක් පුද්ගලයා මෙහෙයවනු ලබන ආත්මයක් හා ඒ හා සමඟ සමාන්තරව ක්‍රියාත්මක වන සර්ව බලධාරී පරමාත්මන් වූ බ්‍රහ්මන් කෙනකු ගැන ආගමික සංකල්පයක් ප්‍රචලිතව පැවතුණු බවත් විද්වත්හු පෙන්වා දෙති. උදාහරණයක් වශයෙන් බාහදාරණ්‍යක උපනිෂදය ආත්මය හඳුන්වා ඇත්තේ "අනිත්‍ය වූ රූප කායකින් ද වංචල චිත්ත නිසි මඟට මෙහෙයවන අභ්‍යන්තර නියාමකයකු හෙවත් "අන්තර්ගාමීන්" ලෙසිනි.

මනුෂ්‍යයා සතු පංච ඉන්ද්‍රියයන් සහ මනසේ ක්‍රියාකාරීත්වය ඔහු තුළ සමගාමීව පවතින්නා වූ "ආත්මයක්" මගින් පාලනය කරන ආකාරය මුණ්ඩක හා ශ්වේතාස්වර උපනිෂද් විස්තර කරනුයේ, "එකම අන්තක කිට්ටුවෙන් වසා සිටින පක්ෂීන් දෙදෙනකු අතරින් එකෙක් මිහිරි රසයයි සිතෙන ගම්මිරිස් ඇට නිතරම අනුභව කරමින් පසුවන අතර එබඳු කිසිවක් නොකරමින් දෙදෙනා වෙනුවෙන්ම නිති විපරමින් පසුවන අනෙක් පක්ෂියා ලෙසටය"

එමෙන්ම මනුෂ්‍යයාගේ ඇස, කන ආදී සලායතනයන් ක්‍රියාත්මක වීමේ දී එනම් "ඇස මගින් දකින්නේ, කන මගින් අසන්නේ, නාසය මගින් ගඳ සුවඳ ලබන්නේ, දිව මගින් යමක් පවසන්නේ, මනස මගින් සිතන්නේ ඔහුගේ ආත්මය බවත්, පුද්ගලයාගේ අදාළ ඉන්ද්‍රියයන් හුදෙක් එම සේවා සපයන දෙරටු පමණක් බවත් චන්ද්‍රොග්‍ය උපනිෂදයෙහි සඳහන් වෙයි.

එයට සමාන සංකල්පයක් ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නෝපනිෂදය මිනිසකු තුළ ඇත්ත වශයෙන්ම ක්‍රියාත්මක වෙමින් "යමක් දකින්නා, ස්පර්ෂ කරන්නා, අසන්නා, ආස්‍රාණය කරන්නා, රසයක් විඳින්නා, සිත මෙහෙයවන්නා,

අවබෝධය ලබන්නා, යම් ක්‍රියාවක නිරත වන්නා වනුයේ ඔහු තුළ පවත්නා ඔහුගේ බුද්ධිමත් ආත්මය බවත් අවසානයේ දී එය පරමාර්ථ (බ්‍රහ්මත්) සමග එක්වන බවත්"සඳහන් කරයි.

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ, අප බුදුන් වහන්සේ බුද්ධත්වය ලැබූ සමය වන විට, යම් කෙනෙකු සතු ඇස්, කන, නාස, දිව, සිරුරු, මනස යන ආයතනයන් මෙහෙයවෙන්නේ ඔහු විසින් නොව, ඔහු සතු අදිසි ආත්මය නමැති බලවේගයන් විසින් බවත් එම නිසා ඒවා මෙහෙයවීමේ බලය තමන්ට නැති බවත් යන මිත්‍යා සංකල්පය මිනිසා තුළට තදින්ම කාවැදී පැවති බවය.

ධම්මවක්කපවත්තන සූත්‍රය ශ්‍රවණය කිරීමෙන් පසුව ද පංචවග්ගිය භික්ෂූන් තුළ ද තදින්ම මුල්බැසගෙන පැවති මිත්‍යා ආත්ම සංකල්පය නිසා රහත් ඵලය ලබා ගැනීමට නොහැකි වූ පංචවග්ගිය මහණුන්ට රහත් ඵලය ලද හැකි වූයේ අනන්ත ලක්ඛණ සූත්‍රය මගින් ඔවුන් තුළ පැවති එම සංකල්පය අහෝසි කිරීමෙන් පසුව පමණක් බව පැහැදිලිය. සම්බුද්ධ ශාසනයේ ප්‍රථම රහතන් වහන්සේලා බවට පත්වීමට එසේ භාග්‍යය ලද පස්වග මහණුන් බුද්ධ ධර්ම ප්‍රචාරය සඳහා යොමු කිරීමෙන් පසුව ද, බුදුන් වහන්සේ නිරන්තරයෙන්ම ආත්ම සංකල්පය යමෙකුගේ මනසින් සඳහන් කරන කිරීමේ අනිවාර්ය

අවශ්‍යතාව ද, ඒ සඳහා ගතයුතු මාර්ගය ද පැහැදිලි කරමින් ධර්ම දේශනයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් පැවැත් වූ අන්දම සමස්ත ත්‍රිපිටකයේ ම අඩංගු වී ඇත.

බුද්ධකාලීන විවිධ ආගමික පාර්ශවයන් අතර ප්‍රචලිතව පැවති ආත්මය පදනම් කොටගත් එබඳු මිත්‍යා දූෂිත හැට දෙකක් ගැන බුදුන් වහන්සේ විසින් කරනු ලබන විග්‍රහයක් දීස නිකායේ බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි දැක්වෙන අතර, තවත් සූත්‍ර දේශනාවන් විශාල ප්‍රමාණයක් තුළ ද එබඳු විශ්ලේෂණයන් රාශියක් ඇතුළත්ය.

උපනිෂද්ධි අඩංගු ආත්ම හා බ්‍රහ්ම සංකල්පය ගැන බුදුන් සමග විවාද කළ වාසෙට්ඨ හා භාරද්වාජ බමුණන් ද එම වාද අවසානයේ බුද්ධ ශ්‍රාවකයන් වූ අන්දම තෙවිජ්ජ සූත්‍රයේ ද එබඳුම වාදයන් කළ පොට්ඨපාද පරිබ්‍රාජකයා අවසානයේ ආත්ම සංකල්පයේ මිත්‍යාව අවබෝධ කොටගෙන බුදුන් සරණ ගිය අන්දම පොට්ඨපාද සූත්‍රයෙන් ද දැක්වෙන අතර එබඳු අවස්ථා රාශියක් ත්‍රිපිටකය පුරාම දක්නට ලැබෙයි. දීර්ඝ ධර්ම දේශනයන් අඩංගු දීස නිකායේ සූත්‍ර සියල්ලම මෙන් මෙම මිත්‍යා ආත්මවාද නිෂ්ප්‍රභා කිරීම සඳහා දේශිත බව පැහැදිලිය.

බුදුන් වහන්සේගේ සය වසරක් තාපස දිවිය තුළ අවසන් වරට ඇසුරු කළ උද්ධකරාමපුත්‍ර තවුසාණන් ධ්‍යානගතව සිට නෙවසඤ්ඤ නාසඤ්ඤයතනය තුළද ආත්ම සංකල්පය අනුබද්ධිතව පැවති බව බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි සඳහන්ය. මෙම ධ්‍යානය ඉක්මවා යාම පිළිබඳව බුදුන් වහන්සේ විසින් කරන ලද විග්‍රහය සවිස්තරව සංයුක්ත නිකායේ එන දූතිය කාමභූ සූත්‍රයෙහි දැක්වෙනුයේ, නෙවසඤ්ඤ නාසඤ්ඤයතනය ඉක්මවා ලබාගත යුතු සඤ්ඤ වෙදයින නිරෝධ සමාප්තිනිය සඳහා, කාය සංකාර හා වචී සංකාරයන්ට අතිරේකව චිත්ත සංකාරයන් වන සඤ්ඤ හා වේදනා අනිවාර්යයෙන්ම අහෝසි කළ යුතු බවයි. උද්ධකරාම පුත්ත තවුසාණන්ට නෙවසඤ්ඤ නාසඤ්ඤයතනය ඉක්මවා යෑමට නොහැකි වූයේ ඔහු තුළ ද පැවති ආත්ම සංකල්පය නිසා බව එයින් පැහැදිලි වෙයි.

බුදුදහම අනුව රහත් ඵලය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා අනිවාර්ය අවශ්‍යතාවයන් වන සඤ්ඤාවේදයික නිරෝධය අත්කර ගැනීමට අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා මාර්ගය ත්‍රිපිටකයේ සූත්‍ර දේශනා රාශියක අඩංගු වී ඇත. එක් උදාහරණයක් වශයෙන් බුදුන් වහන්සේ සිය ගිහි කළ පුත් රාහුල භික්ෂුව සඳහා පවත්වන ලද රාහුලෝවාද සූත්‍රය දැක්විය හැකිය. ඇස, කන් ආදී අභ්‍යන්තර ආයතනයන්හි ද රූප, ශබ්ද ආදී බාහිර ආයතනයන්හි ද අනිත්‍යතාව, දුක් සහිත බව මෙන්ම එහි ආත්මයක් නොපවත්නා බව ද එම අයතනයන්හි ස්පර්ශය ද ස්පර්ශය නිසා අනුපිළිවෙලින් හටගන්නා වූ වේදනා සඤ්ඤා, සංස්කාර හා විඤ්ඤාණයන් යන

උපාදානයන්හි අනිත්‍යතාව දුක්ඛ හා අනාත්මතාව මැනවින් අවබෝධ කර ගැනීමෙන් ඒවා ගැන කලකිරීමෙන්, ඒවායෙහි නොඇලීමෙන් ඒවායෙන් මිදීමෙන්, එසේ මිදුණු බවට පහළ වන ඥානය මගින් උන්වහන්සේට රහත්ඵලය අවබෝධ කළ බව එම සූත්‍ර දේශනාවෙන් දැක්වෙයි. තමන් සතු ඇස්, කන් ආදී ආයතනයන් ගැන ඇති වන බැඳීම සහ ඒ සමගම ඒවා තමාගේ ආත්මය යන බවට සමහර භික්ෂූන් තුළ පවා පැවතිය හැකි මිථ්‍යා ආත්ම සංකල්පය දුරු කිරීම අවශ්‍ය බව භික්ෂූන්ට අවබෝධ කිරීම සඳහා එක් අවස්ථාවක බුදුන් වහන්සේ උපයෝගී කරගත් කදිම උපමාවක් සංයුක්ත නිකායේ පලාස සූත්‍රයේ දැක්වෙයි. එනම් "යම් මිනිසෙක් මේ

ජේතවනයෙහි වැටී තිබෙන තණ කොළ, අතු කැබලි ආදිය රැගෙන යයි නම් ඒවා පිළිස්සීම හෝ වෙනත් යමක් කරයි නම් ඒවා තමාගේය, තමාට අයත්ය යන හැඟීමක් තමා තුළ පහළ නොවන්නා සේ තමන්ගේ ඇස් කන් නාසාදිය ගැන ද ඒවා තමාගේය, තමාය, තමාගේ ආත්මය යන හැඟීම ඉවත් කර ගත යුතු" බවය. රහත් බව ලබාගැනීම සඳහා සාක්ෂාත් කරගත යුතු වන සඤ්ඤා වේදයික නිරෝධය සඳහා කාය සංඛාර හා වචි සංඛාරයන්ට අතිරේක සඤ්ඤා වේදනා යන චිත්ත සංඛාරයන් ද අනිවාර්යයෙන්ම අහෝසි කළ යුතු බව සංයුක්ත නිකායේ දුතිය කාමහු සූත්‍රයෙහි දැක්වෙයි.

ප්‍රථම ධ්‍යානයේ සිට අනුපිළිවෙළින් එක් එක් ධ්‍යානයන් නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනය දක්වා මෙහෙයවීමෙන් පසුව අවසාන පියවර වශයෙන් සඤ්ඤාවෙදයින නිරෝධය දක්වා සිදුවන සියුම් පරිණාමය දීඝ නිකායේ එන පොට්ඨපාද සූත්‍රයේ එක් ඡේදයක් ගැන සිය අභිධර්ම පරීක්ෂණ නම් ග්‍රන්ථයෙහි පැහැදිලි විමර්ශනයක් කරන ලද පූජ්‍ය හේන්පිටගෙදර ඤාණසීහ මහනාහිමියන් විසින් විස්තර කරන ලද පරිදි ප්‍රථම ධ්‍යානය ද ඉන් පසුව අනුපිළිවෙළින් නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනය දක්වා ද සමවදින ධ්‍යාන සියල්ලම සඤ්ඤාවන් පදනම් කරගත් ධ්‍යානයන් වෙති. නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනයේ පටන් ඉදිරියටත් සිත මෙහෙයවන්නේ නම් තවදුරටත් සඤ්ඤා උපදින නිසා සිත මෙහෙයවීම වරදක් බවත් සිත නොමෙහෙයවීම යහපතක් බවත් එසේ සිත නොමෙහෙයවීම මගින් අලුතින් සඤ්ඤා වේදනා යන වින්ත සංස්කාරයන් ඇති කර නොගන්නේ නම් නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනයට පසුව සඤ්ඤාවන් නිරුද්ධ වී සඤ්ඤා වෙදයින නිරෝධයට පත් වන බව පොට්ඨපාද සූත්‍රයෙන් පැහැදිලි වන බව උන්වහන්සේ විස්තර කරති.

පටිච්ච සමුප්පදායට අනුව සඤ්ඤා ඇතුළු පංච උපාදානස්කන්ධයන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ වේදනා හේතු කොටගෙනය. ඒ නිසා සඤ්ඤා නැති කිරීම සඳහා මිනිසා තුළට වේදනා පිවිසීම වැළැක්විය යුතු වන්නේය. පටිච්ච සමුප්පදායට අනුවම වේදනාවන් උපදින්නේ ඇස් කන් ආදී ආයතනයන් සමග රූප, ශබ්ද ආදී ආරම්භයන් ස්පර්ශ වීමෙනි. ස්පර්ශයට හේතු වන්නා වූ එම අභ්‍යන්තර හා බාහිර ආයතනයන්හි අනිත්‍ය, දුක්ඛය හා අනාත්මතාව භාවනාවෙන් අවබෝධ කළ යුතු බව මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍රය ඇතුළු විවිධ සූත්‍ර දේශනාවන්ගෙන් මනාව තහවුරුවෙයි. ඒ සඳහා ස්පර්ශ ඇති කරන ඇස්, කන් ආදී අභ්‍යන්තර ආයතනයන් තමාගේය, තමාය යන වැරදි ආකල්පයක් මෙන්ම පවා තමාගේ ආත්මයය යන ආත්ම සංකල්ප මිථ්‍යාව ද අවශ්‍යයෙන්ම

දුරු කළ යුතු බව සංයුක්ත නිකායේ පලාස සූත්‍රය හා දුතියපලාස සූත්‍රය ආදී සූත්‍ර දේශනාවන්ගෙන් පැහැදිලි වෙයි.

ආත්ම සංකල්පය මතසිත් ඉවත් කරගත් භාවනානුයෝගී භික්ෂූන්ට ඉතා පහසුවෙන් රහත් ඵල අවබෝධය ලබාගත හැකි වූ බව විවිධ සූත්‍ර දේශනාවලින් තහවුරු වෙයි. එම මාර්ගයෙහි විස්මිත සාර්ථකත්වය පැහැදිලි වන එක් අවස්ථාවක් සංයුක්ත නිකායේ එන අනන්ත සූත්‍රයෙහි දැක්වෙන්නේ "යොබො භික්ෂු, අනත්තානත්ත තෙ ඡන්දො පහාතබ්බො, එනම්

"මහණ යමක් අනාත්ම ද එහිලා ඔබගේ තණ්හාව පහ කළ යුතුය" යන වචන අටකින් පමණක් යුක්ත බුද්ධ

පටිච්ච සමුප්පදායට අනුව සඤ්ඤා ඇතුළු පංච උපාදානස්කන්ධයන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ වේදනා හේතු කොටගෙනය. ඒ නිසා සඤ්ඤා නැති කිරීම සඳහා මිනිසා තුළට වේදනා පිවිසීම වැළැක්විය යුතු වන්නේය. පටිච්ච සමුප්පදායට අනුවම වේදනාවන් උපදින්නේ ඇස් කන් ආදී ආයතනයන් සමග රූප, ශබ්ද ආදී ආරම්භයන් ස්පර්ශ වීමෙනි. ස්පර්ශයට හේතු වන්නා වූ එම අභ්‍යන්තර හා බාහිර ආයතනයන්හි අනිත්‍ය, දුක්ඛය හා අනාත්මතාව භාවනාවෙන් අවබෝධ කළ යුතු බව මහා සතිපට්ඨාන සූත්‍රය ඇතුළු විවිධ සූත්‍ර දේශනාවන්ගෙන් මනාව තහවුරුවෙයි. ඒ සඳහා ස්පර්ශ ඇති කරන ඇස්, කන් ආදී අභ්‍යන්තර ආයතනයන් තමාගේය, තමාය යන වැරදි ආකල්පයක් මෙන්ම පවා තමාගේ ආත්මයය යන ආත්ම සංකල්ප මිථ්‍යාව ද අවශ්‍යයෙන්ම

දේශනාවක් අසා සැවැත්නුවර එක් භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් රහත් ඵලය සාක්ෂාත් කළ ආකාරයයි.

එසේම පංච ඉන්ද්‍රියයන්ට හා මනසට දකින්නට, අසන්නට ආදී වශයෙන් භාජනය වන රූප, ශබ්ද ආදිය ඒවා ඇසූ, දුටු ආදී වශයෙන් පමණක් සලකා ඉන් ඔබ්බට සිත නොමෙහෙයවන කල්හි මෙලොව හා පරලොව ඉපදීම් කෙළවර කොට සසර දුක කෙළවර කළ හැකි බව බුද්ධික නිකායේ එන බාහිය සූත්‍රයෙන් බුදුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

මේ අනුව බුදුන් වහන්සේ විසින් පැහැදිලිව පෙන්වා දී ඇති පරිදි මිථ්‍යා දෘෂ්ඨික වූ ආත්ම සංකල්පයක් ගැන මෙන්ම එම ආත්මය මෙහෙයවන මනස්කල්පිත බාහිර බලවේගයක් ගැන විශ්වාසයක් නොතබා බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පරිදි සියල්ලම අනිත්‍යය, දුක්ඛය මෙන්ම ආත්මයක් යනුවෙන් කිසිවක් නැත්තේය වශයෙන් ද පංච උපාදානස්කන්ධයන් ගැන කිසිදු ඇල්මක් නැතිව නිවැරදි අවබෝධයකට තම මනස මෙහෙයවන්නේ නම්, මෙම භවයේදීම රහත් ඵලය අවබෝධ කොට ගැනීම දුෂ්කර නොවනු ඇත. ධම්මපදයෙහි වග්ග වර්ගයෙහි එන පහත දැක්වෙන ගාථාව නිවන් දැකීම සඳහා අනිත්‍යය හා දුක්ඛයට අමතරව ආත්ම සංකල්පය බැහැර කිරීමේ අනිවාර්ය අවශ්‍යතාව තහවුරු කරන්නකි.

සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති, යදා පඤ්ඤා පස්සති

අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එක මග්ගො විශුද්ධියා

"සියලුම ධර්මතාවන් ආත්මයෙන් තොර යැයි ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කරගත් කල්හි සසර දුක ගැන කළකිරේ. මෙය විශුද්ධිය එනම් නිවන් සඳහා වූ එකම මාර්ගයයි"

සැකසුම

ආර්. එස්. ජයරත්න

විශ්‍රාමික රාජ්‍ය පරිපාලන හා

ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශ ලේකම්

email.sijay@sltnet.lk

රාජ්‍යය පිළිබඳ බෞද්ධ සිද්ධාන්තය

මහාචාර්ය ඔලිවර් අබේනායක

රජයේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය පෞද්ගලික ව්‍යවසායන් සංවර්ධනය කිරීම මත පදනම් විය යුත්තේය. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ අරමුණ වන්නේ දරිද්‍රතාවය සමනය කිරීමය. සමාජ දුරාවරණයන් සියල්ලෙහිම ප්‍රභවය දරිද්‍රතාවය බව බුදුදහම ප්‍රකාශ කරයි. රැකියා නියුක්තිය සඳහා යෝග්‍ය වයස් මට්ටමට පැමිණ සිටින සියලු පුද්ගලයන්ට රැකියා අවස්ථා සුලභ කිරීමෙන් මෙම සමාජ දුර්වලතාවය දුරු කළ හැකිය. එබැවින් කෘෂි කර්මාන්තය, වෙළඳම, රාජ්‍ය සේවය ආදී ක්ෂේත්‍රයන් සංවර්ධනය කිරීමෙන් රැකියා වියුක්තිය ශුන්‍ය කිරීමට රජය පරීක්ෂාශීලී විය යුතුය.

රාජ්‍යය පිළිබඳ පැරණිතම සිද්ධාන්තය හමුවන්නේ එය කෞටිල්‍යගේ අර්ථශාස්ත්‍රය පමණට

ක්‍රමවත් අයුරින් සංග්‍රහ වී නැතත් බෞද්ධයින්ගේ පූජනීය ආගමික සාහිත්‍යය වන ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථයන්හිය. පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි දැක්වෙන රාජ්‍යය පිළිබඳ සිද්ධාන්තය ඇතැම් විට ලෝකයේ අන්තිම සාහිත්‍යයක සඳහන් වන රාජ්‍යය සිද්ධාන්තයන්ට වඩා පූර්වතම විය හැකිය. මෙම ලිපියෙහි දැක්වෙන්නේ ත්‍රිපිටක සාහිත්‍යයේ ව්‍යාධ්‍යානය වී ඇති පරිදි රාජ්‍යය පිළිබඳ සිද්ධාන්තයන් රාජ්‍යය පාලනයට සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති පද්ධතියක් සංහිතාගත කිරීමේ ප්‍රයත්නයකි. මෙහි පසුව සඳහන් වන විස්තර සියල්ලම බෞද්ධ පිටක පාදක ග්‍රන්ථයන් හි විස්තර අන්තර්ගත ප්‍රතිප්‍රකාශනයක් විනා අන්තිම ප්‍රකාශයක් නොවන බව ඒකාන්ත වශයෙන්ම මෙහිලා ප්‍රකාශ කළ යුතුය.

රාජ්‍යයේ සම්භවය

බුදුන්වහන්සේගේ ජීවමාන යුගයට පෙරාතුවත් එය තුළදීත් ඉන් පසුවත් ඉන්දියාවේ පිළිගෙන ප්‍රචලිතව පැවති සංකල්පය වූයේ රාජ්‍යය සර්වබලධාරී දෙවියකුගේ නිර්මාණයක්

බවය. දෙවියන් වහන්සේ සමාජ විෂමාවාරයන් මුලෝත්පාටනය කිරීම සඳහා රාජ්‍යය නිර්මාණය කළ බව බටහිර සංස්කෘතීන් විසින් ද පොදුවේ පිළිගන්නා මතයක් වේ. මිනිසා විසින් රාජ්‍යය නිර්මාණය කළ බව මානව වර්ගයාගේ ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට දේශනා කරන ලද්දේ බුදුන් වහන්සේ විසින්ය.

මෙම විෂයය අරබයා බුදුන් වහන්සේ පණවා වදාළ ධර්මය මේ අයුරින් සංක්ෂිප්ත කොට දැක්විය හැකිය.

"පොදු දේපළ අයිතිය පිළිබඳ න්‍යාය පිළිගැනීම සුවිශේෂී ලක්ෂණය වශයෙන් ස්ථාපනය වී තිබූ ආදී කල්පිත සමාජයේ ස්වරූපය පරිවර්ථනය වීමත් සමග පුද්ගලයන් අතර සමාජ විෂමාවාර වර්ධනය විය. සමාජයේ ප්‍රවණ්ඩතාව හා විනය විරෝධීත්වයක් උද්ගත විය. මෙම විපර්යාසයන්ගේ ප්‍රතිඵලය වූයේ පෞද්ගලික දේපළ අයිතිය පිළිගැනීම මත පදනම් වූ නව සමාජ විනාශයක් ස්ථාපනය වීමය"

මේ හේතුකොටගෙන පෞද්ගලික දේපළ ආරක්ෂා කරදීමට අවශ්‍ය නීති හා යුක්ති ධර්මතාවයන් ස්ථාපනය කිරීමට ශක්තිය ඇති නව ආණ්ඩු ක්‍රමයක අවශ්‍යතාවය මතු විය. මින් පෙර සිදු නොවූ ස්වරූපයේ විපර්යාසයන් හටගත් මෙම වකවානුවේ දී රජෙකුගේ ආධිපත්‍යයෙන් යුත් රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට ජනතාව උත්සුක වූහ. ඡන්ද දායකයන් හා ඡන්දයෙන් තෝරා පත්කර ගන්නා ලද පුද්ගලයින් අතර ඇති කරගත් සම්මුතියක් මත පිහිටුවන ලද රාජ්‍යයක් ක්‍රියාත්මක විය. එහෙත් රාජ්‍යයේ සම්භවය සිදුවූයේ පොදු සම්මුතිය මත යන න්‍යායය බුදුදහම පුනර්චාලනය කරයි.

රාජ්‍යයක් නිර්මාණය වීමට අවශ්‍ය සංකටක

යටත් පිරිසෙයින් ඉන්දියාවේ දේශපාලන ඉතිහාසය තුළ විස්තීරණ හා විචිත්‍රවත් අයුරින් රාජ්‍යයක අන්තර්ගත විය යුතු අත්‍යවශ්‍ය ලක්ෂණ හඳුනාගෙන ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්ය. බෞද්ධ පෙළ සාහිත්‍යය තුළ අන්තර්ගතව පවත්නා තොරතුරු අනුව රාජ්‍යයක් නිර්මාණ වීමට අවශ්‍ය ලක්ෂණ වශයෙන් පහත දැක්වෙන ගුණාංග සංඛ්‍යාගත වී ඇති බව දැක්විය හැකිය.

- 01 පරමාධිපත්‍යය සහිත භූගෝලීය භූමි ප්‍රදේශයක් පැවතීම.
- 02 අවිච්ඡිද්‍ර ඛල අධිකාරිය හිමි පුද්ගලයෙකු පාලකයකු වශයෙන් සිටීම.
- 03 වරදකරුවන්ට දඬුවම් දීමට බලයක් රජයට හිමිව තිබීම.
- 04 සන්නද්ධ හමුදාවක් පවත්වා ගැනීමට බලයක් රජයට තිබීම.
- 05 කේන්ද්‍රගත ව්‍යවස්ථාදායක බලයක් පැවතීම.
- 06 නිලධාරී පැළැත්තියක් පැවතීම.
- 07 සඳාචාර ධර්ම මත පදනම් වූ ප්‍රතිපත්තින් අනුසාරයෙන් සංවිධානය වූ ආර්ථික ක්‍රමයක් පැවතීම.

පරිපාලනමය පද්ධතිය

බෞද්ධ දේශපාලන මූලධර්ම අනුව රජු රාජ්‍යයේ අධිපතියා වෙයි. (ඉස්සරිය බල රාජානො (ස.නි.) රාජා රට්ඨස්ස පණ්ණනාමං (අ.නි) රජුට පවරා තිබෙන බලාධිකාරයෙන් ගමය වන්නේ බුදුදහම මධ්‍යගත

පරිපාලන ක්‍රියාදාමයක් පණවා නොමැති බවය. මේ සම්බන්ධයෙන් දෙකරුණක් අවධාරණය කළ යුතු වන්නේය. ප්‍රථම කරුණ වන්නේ බුදුදහම ජනරජ පාලන තන්ත්‍රයකට වඩා රාජාණ්ඩු ක්‍රමය වඩාත් උසස් කොට සැලකූ බවය. බුදුරජාණන් වහන්සේ ශාස්තෘවරයෙකු වශයෙන් ජනතා ප්‍රණාමයට පත්වන අවදිය උදාවන විට ඉන්දිය ජනතාව විසින් ජනරජ පාලන ක්‍රමය බැහැරකොට රාජාණ්ඩු ක්‍රමය ස්ථාපිත කොට තිබිණ. දෙවනුව බුද්ධ ශාසනය විසින් හඳුන්වාදෙන ලද චක්‍රවර්ති රාජ ධර්මය යටතේ කුඩා රාජ්‍ය පාලන සහිත දේශයන් රාශියකින් සමන්විතව පැවති උතුරු ඉන්දියාව මධ්‍යගත පාලනයකට නතුකරනු ලැබීය. බුදුදහම තවදුරටත් ඉඩම් අයිතියන් අධිකරණමය හා ව්‍යවස්ථා සම්පාදක බලයන් මධ්‍යගත කළ යුතු බව අවධාරණය කරයි. චක්‍රවර්ති රජෙකුට මෙබඳු මධ්‍යගත ආණ්ඩුක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කළ හැකිය.

පරමාදර්ශී පාලකයා

සූත්‍ර දේශනා සුපරික්ෂාකාරීව විමර්ශනය කිරීමේ දී ඒවායේ දක්වා ඇති පරිදි කාර්යක්ෂම පාලකයකු වීමට අවශ්‍ය ගුණාංග වශයෙන් පහත දැක්වෙන ලක්ෂණ සැලකිය හැකිය.

- 01 යශෝ කීර්තිය

- 02 ආර්ථික සමෘද්ධිය
- 03 යුදමය ශක්තිය
- 04 ක්ෂමවත් උපදේශකයෝ
- 05 රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික ගෞරවය
- 06 පෞරුෂත්වය
- 07 දෙමව්පිය ස්තේනය
- 08 දේශවාත්සල්‍ය හා ජනප්‍රියතාවය
- 09 කාර්යක්ෂමතාවය හා විනය ගරුකත්වය
- 10 අධ්‍යාපනය, බුද්ධිය හා ප්‍රතිභානය

රජයේ භූමිකාව

සමාජය විසින් රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරන ලද්දේ පහත දැක්වෙන පරමාර්ථයන් පෙරදැරිකොට ගෙනය. එබැවින් නාමික වශයෙන් හෝ ආකෘතික වශයෙන් රාජ්‍යය ක්‍රියාකාරී වන්නේ ද යථෝක්ත ගුණාංගයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම රාජ්‍යයේ යුතුකම වශයෙන් සලකාගෙනය.

ප්‍රථම වශයෙන් රාජ්‍යය සතු භූමි ප්‍රදේශය තුළ ජීවත්වන පුද්ගලයන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කරදීම රාජ්‍යයේ කර්තව්‍යය වන්නේය. මෙම අරමුණ පෙරටු කොටගෙන රජය විසින් නීතිය හා සාමය ස්ථාවරව පවත්වාගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගත යුතුය. මෙම අරමුණ සාර්ථක කරගත හැක්කේ නීති උල්ලංඝනය සඳහා දඬුවම් පැමිණවීම ක්‍රියාත්මක කරන ලද විටය. රජයට මෙම වගකීමෙන් වැළකී සිටිය නොහැකිය.

මෙම වගකීම ඉටුකිරීම පැහැර හැරීම ඡන්දදායකයින් හා තේරී පත්වන්නන් අතර එකඟතාවයෙන් නිර්මාණය වන ගිවිසුම උල්ලංඝනය වීමක් වන්නේය.

දෙවනුව රාජ්‍යය පෞද්ගලික දේපළ ආරක්ෂා කරදීමට එකලාව සංශය රහිතව වගකීමෙන් බැඳී සිටියි. මනුෂ්‍යයාට රාජ්‍යයක ස්වභාවයෙන් යුත් ආයතනයක අවශ්‍යතාවයක් මතු වූයේ ඔහුට අයත් භාණ්ඩ අත්‍යයන් විසින් සොරකම් කරනු ලැබීමෙන් පසුවය. එබැවින් රාජ්‍යයේ මුඛ්‍ය යුතුකම වනුයේ මනුෂ්‍යයා විසින් උපාර්ජනය කරගන්නා ලද ද්‍රව්‍ය ආරක්ෂා කරදීම පමණක් නොව එම ආරක්ෂාව ශක්තිමත්ව පවත්වාගෙන යාමට අවශ්‍ය පියවර ගැනීමය.

රාජ්‍යය හා ආර්ථික ක්‍රමය

රාජ්‍යයක ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය පෞද්ගලික ව්‍යවසායකයින්ගේ සංවර්ධනය මත පදනම් විය යුත්තේය. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ මුඛ්‍යාර්ථය වන්නේ දරිද්‍රතාවය උපශ්‍යනය කිරීමය. සකලවිධ සමාජ අනාවාරයන්ගේ ප්‍රභවය වන්නේ දරිද්‍රතාවය බව බුදුදහම ප්‍රකාශ කරයි. රැකියා නියුක්තියට යෝග්‍ය වයස් මට්ටමට පැමිණියවුන්ට (සකම්ම පසුතයන්ට) රැකියා අවස්ථා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන් සපයා දීමෙන් මෙම තත්ත්වය මගහැරවිය හැකිය.

එබැවින් කෘෂිකර්මය, වාණිජ්‍යය හා රජයේ සේවයේ ආදී ක්ෂේත්‍රයන් හි සංවර්ධනයක් සිදු කිරීමෙන් රැකියා වියුක්තිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සමුලෝත්පාටනය කිරීමට රාජ්‍යය පරීක්ෂාශීලී විය යුතුය. දිළිඳු ජනතාව අතර ධනය උත්පාදනය කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියා මාර්ග සියල්ලම සපුරාලීම රජය සතු යුතුකම වේ. බෞද්ධ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කෙරෙන රාජ්‍යයක ධනවත් සුළු පිරිසකට සීමාන්තිකව ධනය රැස්කරගැනීමට හැකියාවක් පවතින්නේ නැත.

බුද්ධාගම වූකලී සදාචාරය මත පදනම් වූ ආගමකි. එබැවින් බුද්ධාගම සදාචාරය කැප කෙරෙමින් ස්ථාපනය කෙරෙන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තීන් කිසිවක් නිර්දේශ කරන්නේවත් අනුමත කරන්නේවත් නැත. ආර්ථික සංවර්ධනයේ නාමයෙන් සදාචාර ප්‍රතිපත්තීන් උල්ලංඝනය කරන්නන්ට

බෞද්ධ දේශපාලන දර්ශනය යටතේ රාජ්‍යයකට රටේ ප්‍රජාව, රජයේ දේපොළ සහ පෞද්ගලික දේපළ ආරක්ෂා කරදීම සඳහා යුද්ධ කාර්යයට අවතීර්ණ වීමට අවසර ලැබේ. බෞද්ධ දේශපාලන දර්ශනය අනුව සන්නද්ධ හමුදාවන්ගෙන් තොරව කිසිඳු රාජ්‍යයකට රාජ්‍ය ක්‍රියාවලියෙහි විධිමත්ව නියුක්ත වීමට නොහැකිය.

දඬුවම් පැමිණ වීමට රජය යුක්තිගරුකව බැඳී සිටියි.

රාජ්‍යය හා යුද්ධ ක්‍රියාවලිය

බුදුදහම ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් යුද ක්‍රියාවලීන්ට ප්‍රතිපක්ෂය. එනමුත් රාජ්‍යයකට සාකල්‍යයෙන්ම යුද්ධයෙන් වැලකී සිටීමට නොහැකි බව ද බුදුදහම පිළිගනියි. අසාමාන්‍ය අවස්ථාවක් හමුවේ යුදමය ක්‍රියාවලියකින් වැලකී සිටීමට නොහැකි අවස්ථාවක දී ඒ සඳහා අවසර ලැබෙන හෙයින් එබඳු අවස්ථාවකදී රාජ්‍යයකට යුද්ධ ක්‍රියාවලියකට අවතීර්ණ වීමට අවසර තිබේ.

බෞද්ධ දේශපාලන දර්ශනය යටතේ රාජ්‍යයකට රටේ ප්‍රජාව, රජයේ දේපොළ සහ පෞද්ගලික දේපළ ආරක්ෂා කරදීම සඳහා යුද්ධ කාර්යයට අවතීර්ණ වීමට අවසර ලැබේ. බෞද්ධ දේශපාලන දර්ශනය අනුව සන්නද්ධ හමුදාවන්ගෙන් තොරව කිසිදු රාජ්‍යයකට රාජ්‍ය ක්‍රියාවලියෙහි විධිමත්ව නියුක්ත වීමට නොහැකිය. සන්නද්ධ හමුදාවන්ගේ ප්‍රමුඛතම කාර්යය වන්නේ යුද්ධයට ප්‍රවිෂ්ඨ වීමට අවිරෝධනය හේතුවෙන් විසින් බලකෙරෙන අවස්ථාවන්හිදී යුද පිටියට ප්‍රවිෂ්ඨ වීමය.

රාජ්‍යය හා යුදමය කාර්යය අතර පවත්නා නෛසර්ගික සම්බන්ධතාවය බුදුදහමෙහි අන්තර්ගත වක්‍රවර්ති රාජ්‍ය සංකල්පය හා සප්ත අපරහානීය ධර්ම පද්ධතිය විසින් සෘජුව අවධාරණය කර ඇත.

රාජ්‍යය හා පොදු නීතිය

බුද්ධ ධර්මය රාජ්‍යයකට ඒකාධිපති බලතල සහිත පාලන ක්‍රමයන් යෝග්‍ය බවට අනුමත නොකරයි. බුද්ධ ධර්මය අනුව පාලන පරමාධිපත්‍යයේ මූලස්ථානය ජනතාවය. මෙම න්‍යාය අනුව ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් සහතික කොට ආරක්ෂා කරදීමටත්. රාජ්‍යයේ බලතල සීමා කිරීමටත් විවිධ ක්‍රම සහ විධි බෞද්ධ දේශපාලන දර්ශනය විසින් පිළිගෙන ඇත. මෙම න්‍යාය ධර්මයන් අතර ධාර්මිකතාවයේ අධිකාරීත්වයට ප්‍රමුඛතාවය දී ඇත.

මහා පාරිවිය මත විරාජමාන පාලකයින් අතර අන්‍යාධික බලතල හිමි පාලකයා වශයෙන් සැලකෙන වක්‍රවර්ති රජෙකුට පවා මෙම මූලධර්ම උල්ලංඝනය කිරීමට අවසර නොමැත. මෙම න්‍යායය වර්තමාන වාග් ව්‍යවහාරයෙන් ව්‍යාධ්‍යානය කරන්නේ නම් නීතිය සියලු බලාධිකාරයන් අභිභවා සිටී යනුවෙන් දැක්විය හැකිය. පාලකයාට නීතියට එරෙහිව හෝ නීතියේ සීමාවන් ඉක්මවා ක්‍රියා කිරීමට අවසරයක් නොමැත. ඡන්ද දායකයින් හා ඡන්දලාභීන් නිර්මාණය කෙරෙන මෙම ගිවිසුම යථෝක්ත සිද්ධාන්තය ඒකාන්තයෙන් පිළිගෙන ඇත. ධාර්මිකත්වයේ බලාධිකාරය පිළිබඳ සංකල්පය නිර්දේශ කරනුයේ රාජ්‍යයට කිසිදු හේතුවක් මත සම්ප්‍රදාය, වත්පිළිවෙත්, සංස්කාර විධි, චාරිත්‍රානුකූල විධි නියමයන් සාරධර්ම හා ආගම් ධර්ම උල්ලංඝනය කිරීමට බලයක් හෝ අවසරයක් නොමැති බවය. රාජ්‍යය බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තීන් විසින් නිර්මිත මාර්ගයට ප්‍රවිෂ්ඨව සිටින කල්හි ඒකාධිපති බලාධිකාරයක් නිර්මාණ වීමට කිසිදු අවසරයක් නොමැත.

(2552/2008 ඩේලි නිවුස් වෙසක් කලාපයේ පළවූ ඉංග්‍රීසි ලිපියක සිංහලානුවාදය)

බෞද්ධ ස්වර්ග සංකල්පය

මහාචාර්ය එම්.එම්.ජේ. මාරසිංහ

බෞද්ධ පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි ස්වර්ගය අභිධාන කෙරෙන ශබ්දය වන්නේ සංස්කෘත භාෂාවේ “ස්වර්ග” ශබ්දයෙන් තද්භව වශයෙන් පරව භාවිතා කෙරෙන “සග්ග” පදය වේ. මෙම පදයෙන් ගම්‍ය වන්නේ මතුභවයේ දී දීර්ඝායුෂ හා සුඛාස්වාදය හිමිවන බවට ජනතාව විසින් පරිකල්පනය කෙරෙන දිව්‍යභාවයයි. ස්වර්ගය වූ කලී බ්‍රාහ්මණික ආකල්පනය අනුව සියලුම කල්‍යාණ ගුණ යුත් පුද්ගලයන් හා රණකාමීන්ටත් නිත්‍යානුකූලව හිමිවන මහාර්ග ප්‍රතිලාභයයි.

සාග්වේදය විග්‍රහය අනුව “ස්වර්ගයෙහි සදකාලිකව ආලෝකය

පවතින්නේය. වේගයෙන් ගලා බස්නා ජල ධාරාවන්ගෙන් පිරි, නිසි පරිදි සැරිසැරීමට අසීමිත අවසරයද, මධුපාන, ආහාර, තෘප්තිය, ප්‍රමෝදය, ප්‍රහර්ෂය, ආශාවන්ගේ පූර්ණ සන්තෘප්තිය” අනුව පවතින්නේය. මේ අයුරින් ධාර්මික ජීවිත ගතකොට මෙලොවින් චුතවී ස්වර්ගයෙහි උපතින් ලබන බවයි. පැහැදිලිව, ආකර්මණ්‍ය වූ භෞතික සුඛාස්වාදයන්ගෙන් පරිපූර්ණ වූ ජීවිතයක් වන අතර, සියලු දුර්වලතාවයන්ගෙන් තොරව දෙවියන් සමග එක්වීමක් වන බවත් සංගීතය, සුරාපානය හා කාමාසක්ත දෙවියන් වරින්වර නිමග්නවන බව පැවසෙන ප්‍රීති ප්‍රමෝදයක් ද වන බව ප්‍රකටය.

මේ අයුරින් බ්‍රාහ්මණ සංකල්පය අනුව ස්වර්ගය වූ කලී සදාකාලික ප්‍රමෝදයෙන් පරිපූර්ණ වූ අමරණීය වූ ආත්මභවයක් බව පැහැදිලිය. බ්‍රාහ්මණික ස්වර්ගය ඔවුන්ගේ

සාම්ප්‍රදායික දෙව්දේවතාවුන් හා මියගිය මුතුන් මිත්තන්ගෙන් ගහන වූවකි. සාම්ප්‍රදායික දෙව්දේවතාවුන්ගේ වර්ධනය සිදුවීම ප්‍රමාද විය. මක්නිසාද නව දෙව් දේවතාවුන් බිහිවීමට තුඩුදෙන පුරාණෝක්ති නිර්මාණය අනුක්‍රමයෙන් සිදුවන සිද්ධියක් විය. එනමුත් දේව ගණයේ දෙවියන් සංඛ්‍යාව වර්ධනය සිසුයෙන් සිදුවිය. මුතුන් මිත්තෝ දෙවර්ගයක් වූහ. මින් එක් වර්ගයක් වූයේ තමන් විසින් පවත්වන ලද බිලි පූජාවන්ගෙන් පිදුම් ලත් පුද්ගලයෝය. නැතහොත් තමන් වෙනුවෙන් අන්‍යයන් විසින් බිලිපූජා පැවැත්වීමෙන් සම්මානිත පුද්ගලයෝය.

දෙවැනි පිරිස වූයේ තමන්ගේ කැපවීමෙන් සිදුකරන පරිශ්‍රමයන් අනුසාරයෙන් හෝ ඉන්ද්‍රියාවේ ආර්ය ආධිපත්‍යය ශක්තිමත් කිරීමට දයක වූවෝය.

පිතෘවරුන් විරවරයන් හා බිලිපුජා පැවැත්වුවන්ට වාස භූමිය වූ මෙම ස්වර්ගය මිනිස් ලෝකයට බොහෝ ඉහළින් පිහිටි භවයක් වශයෙන් සලකන ලද අතර, එහි ප්‍රතිමුඛ භවය වූ නිරය පෘථිවියට හෝ පෘෂ්ඨයට බොහෝ දුරක් පහතින් පිහිටි ලෝකයක් වශයෙන් සලකන ලදී. පිතෘවරුන්ගේ හා යමගේ වාසභවනය ආකාශය මධ්‍යයේ සදකාලික ආලෝකයක් පවත්නා අභ්‍යන්තරික අඩවියක පිහිටා තිබෙන බව බ්‍රාහ්මණික මතය වේ. අර්ථවේදය අනුව එම දිව්‍ය ලෝකය උච්ඡතම ආලෝකමත් විමානය වන අතර අන්තර්කාලයේ සීමාවන් තෙවැනි ස්වර්ගයන් අතර පිහිටා තිබේ.

බ්‍රාහ්මණ ආගමික පරිශ්‍රමයේ නිෂ්ඨාව ස්වර්ග ප්‍රාප්තිය වන අතර මෙම උත්තරීතර අධිගමය ලබන්නේ එහි පවත්නා දිව්‍යමය සැප සම්පත් උපරිම ප්‍රමාණයෙන් අත්විඳිමිනි. මෙලොවින් වුවුවන්නෝ ස්වකීය ආශාවන් සන්තෘප්ත කරගතහැකි පරිදි ආනන්දජනක ජීවිතයක රස විඳීමේ භාග්‍යය ද ලබති. ඔවුන් මෙම පරිපූර්ණ සුඛ සම්පන්න ජීවිතය ගතකරන්නේ යම හා වරුණ නම් දෙවරපුත් අභිමුඛයේය. මෙම දේව පුත්‍රයෝ වයස්ගත වීමේ ප්‍රවනතාවයට ගොදුරු නොවී සදකාලික යෞවනත්වය රැකගනිති. මොව්හු දේව සමාගමට ආදර පරිපූර්ණව පිළිගනු ලබති. ඔවුන්ට ස්වකීය දෙවිපියන් ද දූ දරුවන් ද හමුවීමේ අවස්ථාවද ලැබේ. ඔවුන්ගේ ජීවිත නිදහස්ය. සියලුම අපූර්ණතාවයන්ගෙන් හා කායික දුර්වලතාවයන්ගෙන් විනිවිදිත්වය.

ස්වර්ගය පිළිබඳ බෞද්ධ සංකල්පිතය තත්කාලීන ආගමික සංකල්පයන්ගෙන් ව්‍යුත්පන්න වන්නට ඇතැයි උපකල්පනය කිරීමට හැකි නමුත්, ස්වර්ගය පිළිබඳ බ්‍රාහ්මණ හා බ්‍රාහ්මණ නොවන පරිකල්පිතයන්ගෙන් ඉඳුරාම වෙනස්ය. තවත් බොහෝ ආගමික සංකේතවාදයන්ගෙන් ඉඳුරාම වෙනස්ය. තවත් බොහෝ ආගමික සංකේතවාදයන් සම්බන්ධයෙන් මෙන්ම ඒවායේ බාහිර කවචය, එනම් සංකල්පිතයන්ගේ බාහිර ස්වරූපය පමණක් රඳවාගෙන ස්වකීය ධර්මය ආශ්‍රිත අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල වන ප්‍රමාණයට අභ්‍යන්තර අන්තර්ගතය

සකස්කරගෙන ඇත. එහි බෞද්ධ සංකල්පිතය අනුව ස්වර්ගය තවදුරටත් අවකාශයේ කිසියම් ලක්ෂයක එහි අභ්‍යන්තරයේ හෝ ඊට බාහිරව පිහිටා තිබෙන වෘෂ්‍ය ලෝකයක් තුළ ස්ථාපිත ක්ෂුද්‍ර ලෝකයක් වශයෙන් විග්‍රහවන්නක් නොවේ. දිව්‍ය භවයක උපත සිදුවූ බව ප්‍රකාශ කෙරෙන සියලු අවස්ථාවන්හිදී ම එයින් ප්‍රකාශවන්නේ කිසියම් පුද්ගලයෙකු අදාළ සමාගමෙහි එනම් දෙවියන් අතර (දේව ලෝකයක නොව) උපත ලැබූ බවය. (වාතුම්මහා රාජකානං දේවානං සභව්‍යතාය උප්පජ්ජෙය්‍යන්ති) මජ්ඣිම නිකායෙහි අන්තර්ගත සංඛාරූපත්ති සූත්‍රයෙහි දක්වෙන පරිදි එක්තරා භික්ෂුවක් වාතුර්මහාරාජික දෙවියන් දීර්ඝායුෂ්ක බවත් මහත්සේ ශ්‍රී විභූතිමත් වූවත් බවත් දනගැනීමෙන් අනතුරුව එහි උපත ලැබීමට ප්‍රාර්ථනා කළෙන් එම ප්‍රාර්ථනාව සඵල වීමෙන් දේව සභව්‍යතාවයෙහි එනම් දේව සමාගමෙහි ප්‍රාර්ථනා කළ අයුරින්ම උත්පත්තිය ලැබූවා විනා දේවලෝකයෙහි උපත ලැබූ බවක් ප්‍රකාශ නොවේ. වෙනත් අවස්ථාවන්හිදී ද, බෞද්ධ බැතිමතුන් ධාර්මික වූ ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් උසස් ජීවිත ගතකරන්නේ ද කිසියම් නිශ්චිත දේව නිකායක උත්පත්තිය ලැබීමේ ප්‍රාර්ථනාව ඇතිව බව ප්‍රකාශිතය.

දේව විෂය අභික්‍රමණය කෙරෙන අෂ්ඨවිධ ඤාණ දර්ශනය හා අභිඥාව පිළිබඳ ධර්මයෙන් ප්‍රකාශවන්නේත් පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයෙහි දක්වෙන දේවනිකාය සංකල්පයෙන් සුවනය වන්නේත් ප්‍රදේශයක් වශයෙන් වෙන්කොට දැක්විය හැකි භවතල නොව දෙවියන් බෙදී සිටින විවිධ ශ්‍රේණින් හඳුන්වා දියහැකි ආධ්‍යාත්මික අධිගමයන් බව පැහැදිලිය. අන් අයුරකින් ව්‍යාධ්‍යානය කරනහොත් වාතුර්මහා රාජික, තාවතිංශ, යාම, තුසිත, ආදී වශයෙන් වර්ගීකරණය කොට ඇති දේව විශේෂයන්ගෙන් නිරූපනය වන්නේ දේවලෝක පද්ධතියක් නොව දේව වර්ගයන්, විශේෂයන් හෝ ශ්‍රේණින් සමූහයකි. බෞද්ධ ග්‍රන්ථයන්හි විවිධ දේව වර්ගයන් හැඳින්වීම සඳහා යෝජිත මෙම පදවිනාමයන් දෙවියන් ප්‍රාදේශීය වශයෙන් වෙන්කොට දැක්වෙන සමකාලීන අන්‍ය ආගමික දර්ශනයන් හෝ අනුවර්තන කොටගෙන බෞද්ධ විශ්වවේදීය ව්‍යවහාරයට ගැලපෙන පරිදි සකස් කරගත් අභිධානයන් විශේෂයක් වශයෙන් දැක්විය හැකිය.

වෙනත් ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කරන්නේ නම් එම ආගමවලින් දේව සංකල්පය පමණක් අන්තර්ග්‍රහණය කළා පමණක් නොව එම දේව සමූහයා අන්තර්ග්‍රහණය කරන ලද ව්‍යුහය ද බෞද්ධ විශ්වවේදීය චින්තනයට ගැලපෙන අයුරින් සකස් කරගෙන ඇති බවය.

බෞද්ධ විශ්වවේදය අනුව විශ්වය ජෛන ධර්මයේ දැක්වෙන පරිදි විවිධ ජීවීන් සංවර්ගයන්ට වාසභූමි වූ ක්ෂුද්‍ර ලෝක සමූහයකින් සමන්විත වූ මහල් පද්ධතියක් වශයෙන් විග්‍රහ නොකරමින් ඒ සැමට පොදුවේ වාසය කළහැකි වාසස්ථානයක් වශයෙන් දැක්වයි. පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි විශ්වවේදීය වෘත්තාන්තයන්ගේ විරලත්වයක් ප්‍රදර්ශනය වේ. විශ්ව ලක්ෂණ විද්‍යාවට අනුගත නොවන විශ්ව ලක්ෂණ විද්‍යාවෙන් පරිබාහිර වූ වෘත්තාන්ත පිළිබඳව විශ්ව ලක්ෂණ විද්‍යාත්මක අර්ථ නිරූපනයන් ඇතුළත් කර ඇත්තේ ආදි බුද්ධ ධර්මයට අයත් පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි විශ්ව ලක්ෂණ පරිබාහිර වෘත්තාන්තයන් නොපිළිගැනීම නිසා යයි උපකල්පනය කළ හැකිය.

අබෞද්ධ විශ්වවේදයන්හි සිට බෞද්ධ විශ්වවේදය කරා පැමිණෙන විට සත්‍ය වශයෙන් අප කරනුයේ ස්වර්ගය විශේෂිත ලෝකයක්යයි පැවසෙන ව්‍යවහාරයේ සිට ස්වර්ගය භවත්වයක්යයි කෙරෙන ව්‍යවහාරයට අපගමනය වීමකි. එබැවින් දේවභවයන්හි උත්පත්තිය ලබන ජීවීන් අවශ්‍යයෙන්ම අවකාශයේ ඔවුන්ට වෙන්වූ සුවිශේෂී භවතලයන්ට සංක්‍රමණය වීමත් සිදු නොවන්නේය. දෙවියන් වශයෙන් හෝ දිව්‍යමය වශයෙන් වර්ගීකරණය වන්නේ මනුෂ්‍යයින් සමග එකම භවතලයේ පැවතිය යුතු අතර සමාන ලක්ෂණයන්ට හිමිකම් දරන්නන් ද විය යුතුය.

මෙම අර්ථ නිරූපනය අප බුද්ධ ධර්මයෙහි දැක්වෙන පරිදි දේවලෝකයන් හි ඊළගට වැදගත් ලක්ෂණය කරා ගෙනයයි. දේව ලක්ෂණයන් සහිතව උත්පත්තිය ලැබීම අමරණීයත්වය හෝ සදාකාලික සන්තුෂ්ඨියක් ලබාදෙන්නේ නැත. මක්නිසාද, දේවලෝකයන්හි උපත ලබා සිටින ජීවීන් ද ඇතුළු සෑම සත්වයකුම අනිත්‍යතාවයටත්

අශාස්වකත්වයටත් ගොදුරු වූවන් වන බැවින්, ලෝකයේ අන් සියලු සත්වයන්ටම බලපාන සෑම සීමාවකටම ඔවුන් ද යටත්වන බැවිනි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් දේවලෝක පද්ධතියක් තාවකාලික සමකල විශේෂ යක් බැවින්, ඒවායේ උපත ලැබූ ජීවීන්ට එම ප්‍රතිලාභය හිමිවීමට බලපෑ කර්ම ශක්තිය ක්ෂය වූ විගස එම දේව අඩවිවලින් ඉවත්විය යුතුය. සංයුක්ත නිකායගත ධර්ම පාඨයකින් මෙම තත්වය මනාව ප්‍රකාශිතය. දෙවියන් ද තමන්ගේ ජීවිත ද සර්ව සුඛ සම්පන්න ලෝකවල දිව්‍ය විමානවල ජීවත්වන සෑම සත්ත්වයින්ට බලපාන භෞතික බලවේගයන්ට ගොදුරු වන බවත්, තමන්ගේ ජීවිතද අද්ධුව, අශාස්වක, බවත්, දේව සමූහයා ද මෙම සූත්‍ර ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමෙන් පසුව අවබෝධකරගත් බවත් එහි දැක්වේ. ස්වර්ගය පිළිබඳව බෞද්ධ හා බෞද්ධ නොවන සංකල්පව සංසන්දනාත්මකව

සලකා බැලීමේදී එක්තරා ප්‍රමාණයක හෝ සමාන ලක්ෂණ දක්නට ලැබෙන්නේ ස්වර්ගගත ජීවිතයේ අන්තර්ගතය සම්බන්ධයෙන් පමණි.

මහා සීහනාද සූත්‍රයේ දැක්වෙන පරිදි මෙම ස්වර්ගමය පරිමණධලයන්හි වසන ජීවීන් අත්විඳින්නේ කේවල වශයෙන් ඒකාන්ත සුඛ වේදනා සම්පන්න ජීවිත විශේෂයකි. මිනිස් ලෝකයේ රජෙකුගේ ශ්‍රී විභූතිය පවා එම දේව භවයන්හි සුඛාස්වාදය සමග සැසඳීමේදී අත්‍යල්පය. දෙව්වරු ඔවුන්ගේ පංච ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් සූර්ණ කාමාස්වාදය ලබති. ඇතැමුන් සීමාව ඉක්මවා කාම තෘෂ්ණාවන් සන්තර්පනය කිරීමට යොමුවීම හේතු කොටගෙන අකාලයේ ස්වකීය දිව්‍යාත්ම භාවයන් ශුන්‍ය කරගන්නා අවස්ථා ද තිබේ.

එනමුත්, මෙම සියල්ල අනුසාරයෙන් බුදුදහම ඉස්මතුකොට දක්වන උදර සත්‍යය වූකලී මෙම සුඛාස්වාදයන් කිසිවක් දෙවියනට ඔවුන්ගේ සංසාර චිත්‍රක්තිය උදෙසා කිසිදු පිළිසරණක් නොසලකන බවය. එපමණක් නොව මෙම දිව්‍යමය සුඛය තාවකාලික වනවා පමණක් නොව ස්වර්ග භවතල ජීවිතය පරිපූර්ණව කාලය අපතේ යැවීමක් ද වන්නේය. මක්නිසා ද ඔවුන් මෙම භවයන්හි කොපමණ කාලයක් ගතකරන්නේ ද ඔවුන් එපමණ කාලයකින් ඔවුන්ගේ නිර්වාණාධිගමය ප්‍රමාද වන්නේය. අනාගාමී ඵලය ලැබීමෙන් පසු අභාවප්‍රාප්ත වන්නන් හැරෙන්නට මනුෂ්‍ය භවයේ උපත ලැබීම ඔවුන්ගේ නිර්වාණාවබෝධය සාක්ෂාත් කරගැනීමට පූර්ව අවශ්‍යතාවයක් වන බව ධර්මානුගත නියතියකි.

බ්‍රාහ්මණ ධර්මය අනුව ආධ්‍යාත්මික ජීවිතයේ උත්කෘෂ්ඨ ප්‍රාර්ථනය ස්වර්ගලෝක සම්පත්තිය අධිගමය වන අතර, බුදුදහම අනුව දිව්‍ය ලෝකෝත්පත්තිය ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයාසයෙහි අග්‍රඵලය සාක්ෂාත් කරගැනීමට අසමත් වන ජනයාට ලබාගත හැකි අමතර ප්‍රතිලාභයක් පමණි. දිව්‍ය ලෝකෝත්පත්තිය වූ කලී අනිවාර්ය නොවන්නාවූත් අකස්මික නොවන්නාවූත් ස්වයංක්‍රීය නොවන්නාවූත් සිද්ධියක් වන අතර, කිසියම් පුද්ගලයෙකුගේ ව්‍යාකෘත අපේක්ෂාවක් හා ප්‍රාර්ථනයක ප්‍රතිඵලයක් පමණි.

බෞද්ධ විශ්වවේදය
අනුව විශ්වය ජෛන
ධර්මයේ දැක්වෙන
පරිදි විවිධ ජීවීන්
සංවර්ගයන්ට
වාසභූමිවූ ක්ෂුද්‍ර ලෝක
සමූහයකින් සමන්විතවූ
මහල් පද්ධතියක්
වශයෙන් විග්‍රහ
නොකරමින් ඒ සැමට
පොදුවේ වාසය කළ
හැකි වාසස්ථානයක්
වශයෙන් දැක්වයි.
පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි
විශ්වවේදීය
වෘත්තාන්තයන්ගේ
විරලත්වයක්
ප්‍රදර්ශනය වේ.

ස්වර්ග සම්පත්තිය සාක්ෂාත් කරගැනීම උදෙසා වෙර වැඩීම බුද්ධ ධර්මයෙහි නිර්දේශිත ආධ්‍යාත්මික මාර්ගයට අනුගතවීමක් වශයෙන් කිසිදු අවස්ථාවක සලකනු ලැබ නොමැත.

එබැවින් පාලි පෙළ ග්‍රන්ථයන්හි දක්නට ලැබෙන්නේ ආධ්‍යාත්මික වර්ග මාර්ග ද්වයක් අතර, විලක්ෂණයක් සිදුකිරීමකි. මේවායින් එකක් නිබ්බාන සංවත්තනික ප්‍රතිපදාව වශයෙන් ව්‍යවහාරික නිවන කරා යොමුවන ප්‍රතිපදාව වන අතර, අනෙක ස්වර්ගය අපේක්ෂිත ස්වර්ග සංවත්තනික ප්‍රතිපදාව යනුවෙන් හඳුන්වා දී ඇත. මෙයින් පළ මුඛ්‍යතා ස්වකීය ආධ්‍යාත්මික ශුභ සිද්ධිය අපේක්ෂා කරන්නාවූ විසින් අනුගමනය කළයුතු අතර, දෙවැන්න ආධ්‍යාත්මික ප්‍රගතියට බාධාවක් වන බැවින් වර්ජනය කළ යුත්තක් වන්නේය.

ප්‍රකට ධර්ම නියාමයන් ප්‍රකාරව දේවභවයෙහි උත්පත්තිය අපේක්ෂාවෙන් ධර්මානුකූල ජීවිතයක් ගතකිරීමත් ආධ්‍යාත්මික ප්‍රගමනයට බාධා පමුණුවන පංච උපාදානයන්ගෙන් එකක් වන්නේය. ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයාසයේ අනුචලය ස්වර්ගය යන විශ්වාසය පිළිබඳ කල්පිතයේ මූලික ව්‍යුහ පද්ධතිය බුද්ධ කාලීන අන්‍ය ආගමික දර්ශනයන්ගෙන් අනුවර්තනය කරගත්තක් වුව ද බුදු දහම විසින් එම සංකල්පය ස්වකීය ධර්මයේ අවශ්‍යතාවයන්ට ගැලපෙන අයුරින් නව අර්ථ නිරූපනයකට භාජනය කරගෙන ඇත. එබැවින් ස්වර්ග සම්පත් ප්‍රතිලාභය අපේක්ෂාවෙන් කෙරෙන ප්‍රාර්ථනා දුර්ලභ වශයෙන් හෝ හමුවන අතර, ඒවා එකල මෙම කල්පිතය ජනප්‍රිය කිරීම සඳහා සිදුකරන ලද විශේෂ අනුග්‍රහයක් වශයෙන් සැලකිය හැකිය. දේවලෝක සැප සම්පත් ප්‍රාර්ථනය බුද්ධ ධර්මය අනුදන්නා ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයට අල්ප වශයෙන්වත් සම්ප වන්නක් නොවන බව අවධාරනයෙන් පැවසිය යුතුය.

(2530/1986 අපගේ වෙසක් කලාපයේ පලවූ ඉංග්‍රීසි ලිපියක සිංහල අනුවාදය)

අනගාරික දම්පල් ගුණ සමර

විරුවන් නිරතුරුව බිහිවන හෙළ තෙරුවන් ගුණ මහිම දුන් පවුලක වික්මැති කුමරුවෙක් ඉපදුනි පෙර හේවා විතාරණ ඩේවිඩ් නම

දෙරණේ දකුණේ පිහිනේ ලැබුණේ

කිතුට්ඨිනෙන් දහස් අටසිය හැට සැප්තැම්බරයේ දා හත හෙළ දහ බිහිවූ කුමරු නැණ ලැබ ඉගෙනුම් යොමුවිය බුදු සසුන සේවාවල

හතරේ අතරේ සතරේ නිතොරේ

නිදහස දිනන්නට සුදු අදිරද පැහැන බොදු දහන් අත් ආගම් සහසාරාන්ත බුදු දම් සිසිලැති අනගාරික මගට යොමුවිනි පින්

නිලයෙන් බලයෙන් ජලයෙන් බලයෙන්

බොදු මහ සඟරුවන සිය පණ මෙන් ලොව්තුරු බුදුදහම හෙළදිව සඟ යළි දියුණුවට දම්පල් ගරු නම කැපවුණි ජය ලැබුණි හෙළ දහ පින

රකින සසුන රැගෙන ලෙසින

ආගම් විරෝධීන් යට කළ බුදු තිර ලෙස යළි පතුරුවා මුළු රට බුද්ධගයාවේ බොදු පුද බිම් රැක දුනි තිරසරව හෙළයකු ලෙස

දහම තුළම සැවොම නියම

අරඹා "පරම විදුනැණ" බොදු රැස්කර සවිය ගති බොදු දහ "සරසවි සඳ රැසින්" බොදු පත් බැබළුවේ ගරු නමට පුද දෙමු

සමාගම හැමෝගෙම කලාවම සදාටම

අඩ සතකයක් බොදු විදුහල් හෙළ ඇරඹීමටයි තම සතු ගම්බිම් අධිසිල් ලැබුණි දෙවිමින් දම්පල් බැබැළුණ සම්ඳු සැතපේවා අම

දෙරණේ පිදුනේ නම්නේ නිවනේ

කලාතුෂණ විමල් රූඛසිංහ

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ප්‍රවෘත්ති

ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු වැඩමුළුව

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය මගින් සංවිධානය කරනු ලබන ව්‍යවසායකත්ව පුහුණු තවත් වැඩමුළුවක් මිද්දෙනිය තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ඉල්ලීම පරිදි මිද්දෙනිය මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ දී 2017.08.13 දින පවත්වන ලදී.

අප රටේ බෞද්ධ ව්‍යවසායකයන් දැනුවත් කරමින් ඔවුන් ශක්තිමත් කිරීම එහි පරමාර්ථයයි. මෙම වැඩමුළුවෙන් ගිණුම් කටයුතු, බදු ගෙවීම්, බැංකු කටයුතු, සේවක කළමනාකරණය සහ අභිප්‍රේරණය, වෙළඳාම, දේශීය සහ ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළ වැනි කටයුතු මෙන් ම ව්‍යාපාරයන් සඳහා තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණය (IT) භාවිතා කිරීම කෙරෙහි මෙහි දී අධ්‍යයනයකට අවස්ථාවක් ලබා දුනි.

සභාපතිතුමාගේ කතාවෙන් අනතුරුව, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සහ වෙළඳ අමාත්‍යාංශයේ හිටපු ලේකම්, ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ හිටපු සභාපති සහ විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිසමේ හිටපු අධ්‍යක්ෂ ජෙනරාල් සුනිල් එස්. සිරිසේන මහතා ප්‍රථමයෙන් වැඩමුළුවේ අරමුණු පැහැදිලි කර දෙන ලදී. දිවයිනේ ප්‍රමුඛ පෙළේ ව්‍යාපාරවල තනතුරු හොඳවන අප සංගමයට අයත් නිලධාරීන් අතුරින් කොළඹ

තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ගරු භාණ්ඩාගාරික සහ මැනේජ්මන්ට් ප්‍රොන්ටියර්ස් (පුද්) සමාගමේ සභාපති/ප්‍රධාන උපදේශක, වරලත් ගණකාධිකාරී ප්‍රසන්න අබේකෝන් මහතා, DSI සමාගමේ කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ, ඩී.කේ. රාජපක්ෂ මහතා සේවක භාරකාර අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ සහ මානව සම්පත් හා කළමනාකරණ උපදේශක පද්මසිරි රණවකආරච්චි යන මහත්වරුන් විසින් ව්‍යාපාර සාර්ථකත්වයට හා සේවක කළමනාකරණයට අවශ්‍ය සුවිශේෂී වූ කරුණු රාශියක් ආවරණය කරමින් දේශන ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම වැඩමුළුව සඳහා මිද්දෙනිය ප්‍රදේශයේ ව්‍යාපාර කටයුතුවල නිරත වන ව්‍යවසායකයින් 100 ක් පමණ සහභාගී වන ලදී.

මෙහිදී ව්‍යාපාර කටයුතු කෙරෙහි තොරතුරු සන්නිවේදනය හා තාක්ෂණයේ වැදගත්කම ව්‍යාපාරික ජනයාට ඒත්තු ගැන්වීමට විදුලි සංදේශ හා නියාමන කොමිසම මගින් ඉදිරිපත් කළ දේශනය ද ඉතා වැදගත් විය. කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය ආරම්භ කළ මෙම වැඩසටහන ඉතා සාර්ථක වූ අතර, දිවයිනේ අනෙකුත් දිස්ත්‍රික්කවලද මෙවැනි වැඩසටහන් පැවැත්වීම සංගමයේ අපේක්ෂාවයි.

ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ඉංග්‍රීසි කථික තරඟය - 2017 සහ ධම්ම / අභිධම්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය

ශ්‍රීමත් එඩ්වින් ආර්නෝල්ඩ් විසින් රචිත "ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා" ග්‍රන්ථය ඇසුරෙන් වාර්ෂිකව පවත්වනු ලබන ඉංග්‍රීසි කථික තරඟය සඳහා මෙම වසරේ ද අයදුම්කරුවන් එක්දහස් දෙසියක පමණ ප්‍රමාණයක් දිවයිනේ රජයේ පාසල් සහ දහම් පාසල් හා ජාත්‍යන්තර පාසල්වලින් ඉල්ලුම් කරනු ලැබූ අතර, සංගම් මූලස්ථානයේ කාණ්ඩ 11ක් යටතේ පැවති මූලික තරඟ ගණනාවකින් පසුව අවසාන වටයට ජයග්‍රාහක ජයග්‍රාහිකාවන් 11 දෙනෙකු තෝරා ගන්නා ලදී.

අවසාන මහා තරඟය සහ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය 2017 සැප්තැම්බර් මස 23 වෙනි දින පැවති අතර ඒදින ආරාධිත අමුත්තා වූයේ විශ්‍රාමික ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු හා ජනාධිපති නීතිඥ ජී.ඒ.රත්නායක මහතාය. මෙදින 2016 වසරේ ධම්ම / අභිධම්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ සමස්ත ලංකා ජයග්‍රාහක / ජයග්‍රාහිකාවන් හට ද සහතික පත්‍ර ප්‍රදානය කරන ලදී.

ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා, රචනා, චිත්‍ර හා කථික තරඟයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය

සංගමයේ සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව මගින් මෙම වර්ෂයේ පාසල් හා දහම් පාසල් දරුවන්ගේ සඳහා පැවැත්වූ දීප ව්‍යාප්ත ගද්‍ය, පද්‍ය, ගායනා, රචනා, චිත්‍ර හා කථික තරඟයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය 2017 සැප්තැම්බර් 30 වෙනි දින බොරැල්ලේ පිහිටි ප්‍රධාන ශාලාවේ දී පවත්වනු ලැබීය.

මෙදින උත්සවයේ ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තා ලෙස කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ සිංහල අංශයේ මහාචාර්ය පුජ්‍යපාද අගලකඩ සිරි සුමන ස්වාමීන් වහන්සේ සහභාගි වූහ. ස්වාමීන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළේ මිනිසෙකුට සාහිත්‍ය අභිවර්ධනය බවත් පොත යනු සාහිත්‍යය බවත් සාහිත්‍ය ඉගෙනගත් කෙනා අභියෝග හමුවේ පරාජිත නොවන බවත් සාහිත්‍ය රසය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා මෙවැනි තරඟ සංවිධානය කිරීම අගය කරන බවත්ය.

මෙම සියලුම තරඟ සඳහා තරඟකරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් සහභාගි වූ අතර කොළඹ හා දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් දින ගණනාවක් මුළුල්ලේ ප්‍රවීණ විනිශ්චය මණ්ඩල මගින් තරඟ පවත්වා ජයග්‍රාහකයන් තෝරා පත්කරගන්නා ලදී. මෙයට සමගාමීව පැවැත්වූ චිත්‍ර තරඟය සඳහා පසුගිය වසරේ මෙන් මෙම වසරේ ද චිත්‍ර විශාල සංඛ්‍යාවක් ලැබී තිබුණි. එයින් අවසාන වටයට තේරුණු චිත්‍ර නිර්මාණ 100 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ඒදින පැවති ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සව දින ප්‍රදර්ශනය කරන ලදී.

“දී ඩුවිසිරි”

The Buddhist

Founded 1888

Editor in chief - Mr. Sunil S. Sirisena
Editor - Mr. Piyadasa Wategama
Asst: Editor - Mr. Kusumabandu Samarawickrama

Vol. CXXXVIII

BE2561

No. 03

November

CE 2017

~ Editorial ~

LET US COMMEMORATE ANAGARIKA DHARMAPALA

The 153rd Birth Anniversary of the Late Anagarika Dharmapala who was born under the name of Don David Hevavitarana and passed away as Siri Devamitta Dhammapala Thera fell on the 17th of September 2017. Amongst the galaxy of heroic leaders who rendered an illustrious service to uplift and rejuvenate the Sinhala Buddhist Community of Sri Lanka. Which had sunk into a state of enervation as a subjugated community under the oppressive British colonial administration, Anagarika Dharmapala occupies a unique position.

At a time when the entirety of the social, cultural and religious heritage of the local population was getting devastated, if there was a national leader who perceived realistically the immensity of the calamity that was taking place and boldly took timely and appropriate action to counter the oppression and restore their rights with the advice and guidance of local and foreign intellectuals, it was none other than Anagarika Dharmapala.

The Buddhist religious revival that originated with the celebrated Panadura Controversy of 1873 came into fruition with the arrival of Colonel Henry Steele Olcott accompanied by Madame Blavatsky. It was during this period that the establishment of Buddhist schools in Colombo and Provincial Capitals was inaugurated under the guidance of the Theosophical movement as a counter measure against the influence of Christian Missionary Movement.

Dharmapala who participated as the interpreter of the English Speeches of Colonel Olcott at the prime of youth very soon matured as a fascinating orator who delivered forceful speeches that captivated local audiences. Having obtained membership of the Theosophical movement he proceeded to India in 1884 accompanied by Colonel Olcott. Having had the opportunity to observe how the Buddhist monastic establishments and religious sites in India had been captured by Hindus, and how they were going into ruin as soon as he returned to Sri Lanka, he conferred with Venerable Hikkaduwe Sri Sumangala Thera and took steps in inaugurate Mahabodhi Society at Vidodaya Pirivena at Maligakanda. The action taken by Sir Edwin Arnold, the renowned Intellectual to acquaint the British Colonial Secretary regarding the present condition of the Buddhist Monuments in India became a source of support for his struggle to rescue Buddha Gaya from the control of Hindus.

The Lecture he delivered at World's Parliament of Religions which was held in Chicago in 1893 received immense publicity in the international sphere. This event marks the inauguration of Dharmapala's international campaign for the propagation of Buddhism. There were only a handful of Sri Lankan leaders who paved the way for a Buddhist revival in this manner. The speeches he delivered using a forceful and captivating style exerted a tremendous influence on the Local administrators as well as segments

of society. Although some commentators in Sri Lanka attempted to represent him as a racist he never degenerated to such low level.

At the first General Election held for the election of Representatives for the First Legislative Council he supported not the Sinhala candidate but Ponnambalam Ramanathan who was a Tamil National Leader.

If he did not embark on his struggle for re-possession of Buddhist monastic establishments in India from the control of the Hindus making his clarion Call “Awake you Sinhalese – Recover Buddha Gaya” there was no uncertainty that Buddhism would have totally disappeared from the birth place of the Buddha.

It is a matter of paramount importance even today that we remind ourselves the illustrious service rendered by Anagarika Dharmapala who was a Great National Leader who deserves our respect and veneration and educate our student population also at a time like the present. Such action is particularly important at a time like the present when Buddhism and religious fervor are being oppressed by various pernicious social forces in the most distressing manner.

Let us read the Biography Dharmapala again and again and awaken the local Buddhist population regarding its lasting importance.

Sunil S. Sirisena
Editor-in-Chief

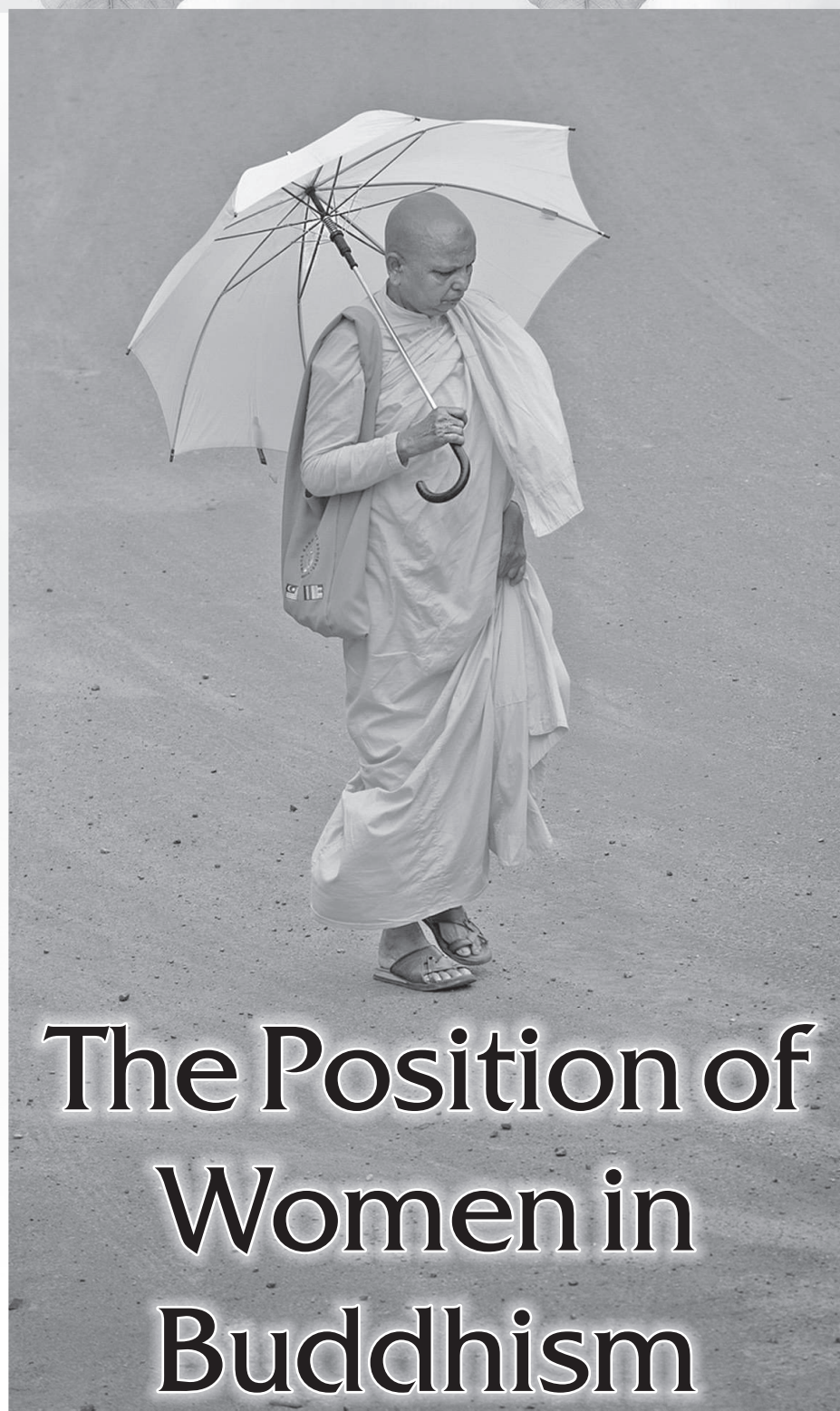

By K.H.J. Wijayadasa,
Former Secretary to the President

To be born means to be born as a male or female. Sex difference is common to all animate things in nature. Though such is nature, history shows that the position of women has fluctuated from culture to culture and from era to era. It has been proved beyond any reasonable doubt both scientifically and medically that intellectually, spiritually and aesthetically men and women are equal. The continuity of human species is ensured through procreation. The bulk of the burdens, sacrifices and responsibilities for procreation is being borne by the female of the species. Hence, there is no reason why a woman should be held inferior to man. This also shows that women are made of much sterner stuff than men.

Status of Women in Pre Buddhist India

In pre-Buddhist India the position of women varied from time to time depending on changes in religious ideologies. In Vedic India women held an honourable position in society. According to the Rigveda women had access to the highest knowledge. They also had the freedom to participate in religious ceremonies. In domestic life there was no seclusion of the sexes and women were well respected. There is no evidence of child marriages. However, during the Brahmin period women suffered greatly. For that matter they were classed together with the Sudras said to be the lowest caste of untouchables as well as the dogs and the crows. In fact, Manu's code of law the most relentless of the Brahmin law givers contains the most anti-feminist diatribes. Manu deprived women of their religious rights and spiritual life. Sudras,

slaves and women were prohibited from reading the Vedas. Women could not attain heaven through any merit of their own. Manu elaborated the myth that all women were sinful and prone to evil. According to the code of Manu women do not need to perform any sacrifices or religious rites or observances on their own. Obedience to the husband

alone would exalt the woman to heaven. This Brahmin superiority and monopoly was challenged by the Upanishads which questioned the very core of the Brahmin ritual system. But the Upanishads were not powerful enough to completely change the attitudes moulded through a long period of Brahmin supremacy.

The Position of Women in Buddhism

In certain primitive societies in India, Africa and America wives were regarded as the personal property of their husbands; hence the custom of slaying, sacrificing or burying women alive to accompany their deceased husbands along with their belongings. The best known example is the Sathi-pooja or self immolation of high caste Hindu widows; a savage crime which continued until early British times in India. In all patriarchal societies the desire for a male offspring is very strong for the continuance of patrilineage. In the case of Hindus a son was necessary for the due performance of funeral rites as only a son could carry out the funeral rites of his father and thus ensure the future happiness of the deceased. The laws of Manu inflicted domestic subservience to women, The road to heaven was barred to her. Matrimony and obedience to the husband were the only means available for a woman to reach heaven.

It was also widely believed that women were intellectually inferior to men and hence had no capacity to reach higher spiritual

The Buddha saw the spiritual potential of both men and women and founded after lot of hesitation the order of Bhikkhunis or Nuns; one of the earliest organizations for women in the ancient world. The Buddha Sasana consisted of Bhikkhus, Bhikkhunis, laymen and laywomen, so that women were not left out of any sphere of religious activity.

attainments. Further more, the birth of a daughter was regarded as a calamity by the people of ancient India.

Arrival of Buddhism and the Emancipation of Women

The arrival of Buddhism in the 5th century BC created a minor stir against Brahmin dogma and superstition. Buddhism rejected the caste structure, excessive ritualism and sacrifice. The basic doctrine of Buddhism which is salvation by one's own effort; presupposes the spiritual equality of all beings both male and female. The Buddha saw the spiritual potential of both men and women and founded after lot of hesitation the order of Bhikkhunis or Nuns; one of the earliest organizations for women in the ancient world. The Buddha Sasana consisted of Bhikkhus, Bhikkhunis, laymen and laywomen, so that women were not left out of any sphere of religious activity. Thus, Buddhism accorded to women a position of absolute equality. In early Buddhist literature one sees an intermingling of the sexes. The celibate monks and nuns had separate quarters; yet the cloister was not cut off from the rest of the world nor was it segregated based on the sexes. It is on record that the Buddha had long conversations with his female disciples. It is said that the devout benefactress Visakha frequented the monastery decked in all her finery. Of course she was always accompanied by a maid servant and devoutly she attended to the needs of the monks.

During the time of the Buddha, there was in Indian society the widespread belief that woman is inferior to man. The Buddha while granting equality of status to women pointed out that women had an important and dignified role to play in society. He has defined the role

of woman in society with great insight, fitting her harmoniously into the social fabric. Also, the Buddha hailed the woman as a lovable member of the household, held in esteem by numerous inter relationships and respected above all as the mother of worthy children. He stressed that sex did not matter and that in character and in her role in society, she may even rival men. The Buddha raised the status of women and made them realize their importance in society. He did not humiliate women but only regarded them as some what physically weak by nature. He saw the innate good of both men and women and assigned to them their due place in his teaching. The Pali term used to denote women is "Matugama" which means mother folk. The mother holds an honourable position in Buddhism. So is the wife. She is regarded as the best friend or "Paramaskha" of the husband.

The hostile and antagonistic attitude to women both in religion and in society which was widespread at the time was roundly criticized and challenged by the Buddha on numerous occasions. In the Kosala Samyutta the Buddha contradicts the belief of the Brahmins that the birth of a daughter was not as much a cause of joy as that of a son. The Buddha pointed out clearly that the woman had a dignified and prominent role to play in the family and in the society. In the "Samyutta Nikaya" the Buddha had said that the woman is the commodity supreme because she is an indispensable utility as Bodhisattvas and world rulers take birth through her. Early Buddhist literature is full of stories pertaining to the women across the board from royalty to commoner who became Bhikkhunis by sheer conviction and attained Arahantship such as Mahaprajapati Gotami, Visakha, Khema, Uppalavanna and hundreds of such others.

Just as Arahants Sariputta and Moggallana were made the two chief disciples in the order of Bhikkhus, Arahants Khema and Uppalavanna were made the two chief female disciples of the order of Bhikkhunis. During the Buddhist period in India there were many women who were distinguished for their learning. Theri Sangamitta sister of Arhant Mahinda Thero had mastered the Vinaya Pitaka. It is said that she taught the Vinaya Pitaka, the five collections of the Sutta Pitaka and the seven treatises of the Abhidhamma. Among the Bhikkhunis who came to Anuradhapura and taught the Vinaya, Sutta and Abhidhamma were Anjali, Uttara, Sapatta, Channa, Revati, Angamitta and many others. It is evident that the Buddhist doctrine had imbibed a marvelous impact on many women, who were moved by the power of the Dhamma and renounced the world to lead a pious life.

Position of Women in Buddhist Societies

Buddhism was introduced to Sri Lanka at a time when both men and women in India were actively involved in its practice. In Sri Lanka too Buddhism evoked considerable interest irrespective of gender. This fact is clearly evident from the cave grants and the Pali chronicles. From the very inception of Buddhism in Sri Lanka both men and women were ordained as monks and nuns respectively. It is well known that the highest in the land together with their near and dear ones opted for ordination. Theri Sangamitta arrived in Sri Lanka accompanied by ten Bhikkhunis and they set in motion a succession of Vinaya teachers. Chinese chronicles have recorded visits of Sinhalese Bhikkhunis to Nanking in the 5th century AD followed by the establishment of the Bhikkhuni order in China. Historical records in Sri Lanka

have clearly established that there were flourishing Bhikkhuni Vihares belonging to the Mahavihara, Jetavana and Abhayagiri sects up to the 10th century AD. The Chola occupation of Sri Lanka in the 11th and 12th centuries caused widespread damage and destruction to the Buddhist monasteries and institutions which resulted in the disappearance of both the Bhikkhu and Bhikkhuni Sasanas from the country. Fortunately for the monks some Sinhala Bhikkhus who had taken refuge in Burma were brought back by King Vijayabahu and the Bhikkhu order was restored. Unfortunately the Bhikkhuni order had perished for good and to this day it remains in total disarray.

In Sri Lanka there is ample historical evidence to establish the participation of women in all religious observances and activities from the very inception of Buddhism without any let or hindrance.

Several rulers honoured their mothers and wives by naming temples and monasteries after them. The naming of temples and monasteries after females seemingly did not bother the resident monks. Also, up to medieval times there were no restrictions on female employment in monasteries, a practice which is quite unacceptable today. In Sri Lanka there were no religious taboos with respect to women. It is abundantly clear that women did not lead cloistered lives. While the women of the upper classes took part both in politics and religion; all women rich or poor took part in religion freely and devoutly. In Buddhism death is considered to be a natural and inevitable end. As a result woman suffers no moral degradation on account of her widowhood. In Buddhist societies a widow was not called upon to advertise her widowhood by shaving her head and relinquishing her ornaments nor was she required to undergo self mortification or pay any penances. Above all there was no barrier to her remarriage. Also, they had the right to remarry after divorce. It is therefore clearly evident that Buddhism saved women from

suffering various indignities, granted them near equality with men and retrieved the widow from abject misery. More important than the equality of status that the women in Buddhist societies enjoyed was the non segregation of the sexes. Segregation of the sexes in many non Buddhist societies has resulted in the seclusion and confinement of women behind veils and walls.

The Buddhist injunctions on the marital relationship is reciprocal containing mutual rights and obligations. Among Buddhists, marriage is a contract between equals. However, in Buddhist societies including Sri Lanka there is a facade of husband domination. On the subject of terminating a marriage contract it is seen that in most cultures the woman is irretrievably bound by the chains of matrimony while the man can shed his shackles easily. In Buddhism marriage received no religious sanction and in the absence of a Buddhist legal code like the laws of Manu of the Hindus or the Sharia law of the Muslims, the dissolution of the marriage contract was settled by the individuals concerned or their families. Down

the ages, women in Buddhist societies have enjoyed equal status as Buddhism does not consider women to be inferior to men. In fact the husband is admonished to consider the wife a friend, a companion and a partner. The present day liberal attitude towards women in Sri Lanka is a trend that has continued from the remote past obviously under Buddhist influence. The position of women in many Buddhist countries especially in Thailand and Myanmar has been as favourable as in Sri Lanka. This is in direct contrast to the position of women in several non Buddhist societies as evinced by the veiled women of Islamic societies, the zenanas where high class Indian ladies lived in seclusion, the harems of imperial China in which thousands of concubines lived guarded by eunuchs and the devadasis of India who in the name of God were forced into a life of prostitution. Thus compared with the neighbouring Hindu, Confucian and Islamic societies women in Buddhist societies have enjoyed a much higher degree of freedom, independence and more often than not even equality of status.

Appamada is the PATH TO NIBBANA

By Das Miriyagalla

INITIAL REMARKS - Among the resources, one can think of, as available during a lifetime, it is **Time** which is most precious. As we grow older, the value of time multiplies faster as the available time that is leftover within a lifetime becomes shorter. Even though gaining of theoretical knowledge for understanding the path is useful, it is the **actual Practice that finally matters**. Emphasis should therefore be on Practicing of what has been learnt.

In following a path which gives emphasis to practice, the development of a life style based on a **regular pattern of living can be beneficial**. Generally each activity can have a fixed time and duration.

ABSOLUTE and CONVENTIONAL - Words in all living languages keep changing in meanings based on usage. It does not happen in Pali, Latin or Sanscrit which are not living languages. But the real, absolute, accurate meanings of words of such languages matter in the final analysis. Words such as Dukka or Gandha in Sinhala can have different meanings due to conventional usage as against their Pali meanings which are the absolute meanings. In this sense Appamada is a word which has a Sinhala conventional meaning different from its absolute meaning as a Pali term. Hence attention has to be paid to the **absolute meaning of Appamada**.

ABSOLUTE MEANING OF APPAMADA

The meaning as per the doctrine based on some texts are given here:-

Ven. Nyanatiloka's Buddhist Dictionary Appamada is the

presence of mindfulness or foundation of all progress or diligence. *(Just like the elephant's foot print can include the foot prints of other animals, Appamada compares with all the meritorious qualities)*

Ven. Narada Thero in Dhammpada- Appamada is ever-present mindfulness or watchfulness in doing good or heedfulness. Also, ethical essence of Buddhism may be summed up by this word Appamada.

APPAMADA SUTTA - This Sutta is mentioned in several places in the Tripitaka. Originally preached by the Great Tathagata to King Pasenadi Kosol as a reply to the question raised by the king which was *"Is there any single Dhamma or concept which can help one to win this world as well as the next world?"* Answer by the Great Tathagata was the single word Appamada.

He went on to say that **"All Dhammas which assist in the well being of a person are included in the concept of Appamada"**

References:

- Sutta Pitaka -*
Sanyutta Nikaya Vol 1 3.2.7p 161
(About King Kosol)
Sanyutta Nikaya Vol 5 (1)
p.52,56,62,70
Anguttara Nikaya — V2 Catukka
Nipata 4.3.2.6p.230
Anguttara Nikaya V4 Chakka
Nipata 6.1.5.11p.136
Anguttara Nikaya-V6- Dasaka
Nipata 10.1.2.5p.40
Dhammapadaya—Appamada
Vagga - Khuddaka Ni.p.30 (1st
stanza- Way to Nibbana)

"Like all rivers getting absorbed by the Ocean, concept of Appamada absorbs all other Dhammas"

Parinibbana Sutta

At the time of Parinibbana or Passing Away, the great Tathagata's final words were precisely on the need to maintain Appamada for liberation from Samsara and attain Nibbana.

"Handadani Bhikkawe wo Aamanthayami Waya Dhamma Sankhara. Appamadena Sampadethati"

"Now I am finally addressing all of you Ven. Bhikkus; all formations in existence are perishing; hence develop Appamada."

Events from the Past

From Appamada Wagga in Dhammapada (*first stanza's first two Lines*) prepared by the Arahants at the 1st council at Rajagaha Nuwara, three months after the Parinibbana:-
Appamado Amatha Padam,
Pamado machchuno padam etc

Those who follow Appamada will reach complete liberation in Nibbana or deathlessness. Others will simply suffer through endless death. Three centuries later, during the time of Emperor Ashoka, the most Ven. Arahant Nigrodha Samanera when questioned by Ashoka who, after the war with

Kalinga Desha, wanted advice on how to overcome his great mental stress, recited 12 stanzas from **Appamada Sutta**. There after the King recited Pansil and absorbed Buddha Dhamma after which he worked for the good of the world including spread of Buddhism in several countries such as Sri Lanka.

Mindfulness

In achieving Appamada, mindfulness needs to be applied to all volitional actions, words and thoughts at all times. Even though the closest English translation is Mindfulness, the term Appamada is considered a very special type of clear comprehension emphasizing the ability to make the volitional activities wholesome in nature, while unwholesome Sankharas are prevented. The Pali word Sati is also used to refer to mindfulness. But Sati too is not equivalent to

The term Sankhara can have different interpretations depending on the context. But here it is used to refer to all volitional activities related to Body, Speech and Mind. With Appamada one has to focus on wholesome or at least 'neutral' Sankhara and refrain from unwholesome Sankhara. However, in general, by being mindful alone, without much effort, it is possible to get over unwholesome Sankharas.

Appamada which absorbs all meritorious Dhammas.

Ways of Practice - In practicing Appamada three possible ways can be considered.

- (1) Paryanka or seated posture — not too comfortable - with back straight and head upright with eyes closed or half closed is the normal meditation posture. In this position all activities of the body and the messages received by the six sense doors can be reduced to the barest minimum with only the 'in and out breathing' taking place. With mindfulness it is possible to pay attention to the (a) movement of breath up and down (b) the nostrils or lips which come in contact with flow of air (c) and the feeling of the sensation due to contact between (a) & (b) This is one way of practicing Appamada with mindfulness. It may be noted here that attention is paid to an external object in the form of breath, a part of the body such as nostrils and the feeling of the contact.
- (2) Walking meditation is the second type of Appamada which can be put into practice with very positive results. Since it is an action-oriented form of meditation, it gives an orientation towards building a firm mindfulness for day to day activities. Walking meditation is therefore a 'stepping stone' to mindfulness on day to day activities. In walking with mindfulness it is necessary to be conscious of moving each foot and stepping. Whenever it is difficult to maintain concentration on breathing in the seated posture, it is advisable to do walking meditation for about 15-30 minutes and overcome difficulties. Walking meditation provides several health benefits too, including stamina and digestion.

(3) Mindfulness on day to day activities is the most crucial of all forms of Appamada. It is necessary to pay continuous attention to maintenance of mindfulness on all day to day activities. By gradual and continuous maintenance, it is possible to get anchored to mindfulness. In this manner it is seen that mindfulness on day- to-day activities can be more durable than in the seated posture where the period of concentration gets limited to the period of sitting.

Kshana Sampatti

The opportunities in the form of moments of time which are available to everyone who is physically fit and capable, form an extremely valuable resource. Each momentary thought or Cittakshanaya or Cittakkhana has to be mindfully utilized for practicing Appamada. In other words it is necessary to maximize the benefits which could be derived from every such moment through Appamada. In this manner the development of mindfulness should be seen as a very dynamic exercise and not a passive one.

Focus on Wholesome Sankhara

The term Sankhara can have different interpretations depending on the context. But here it is used to refer to all volitional activities related to Body, Speech and Mind. With Appamada one has to focus on wholesome or at least 'neutral' Sankhara and refrain from unwholesome Sankhara. However, in general, by being mindful alone, without much effort, it is possible to get over unwholesome Sankharas. But where necessary an effort has to be made for protection from unwholesome Sankharas. By having a clear comprehension, sharp attention and awareness of each mental state, one begins to see the true nature of things, unsatisfactoriness, impermanence

and absence of self, the three fundamental characteristics of the universe.

Regular Practice and Overcoming Difficulties

At the time of practicing 'in and out breathing', it is possible to get disturbed in general by three possible ways. Aches and pains in the body is one possible cause. This can be remedied by focusing attention on the pain itself or a slight shift in the position of limbs. A second cause can be a noise coming from outside. An attempt to ignore it or paying attention to the noise itself with equanimity can be the remedy. Displeasure or slightest emotion has to be avoided. The third and the most common obstacle is the straying away of mind on idle thoughts. Here too it is necessary to get back to the object of meditation without getting displeased about the straying away. In fact, the realization of the straying away itself' is a positive sign. One should feel gradually confident that difficulties are overcome systematically. In this manner every

obstacle should be made to assist in developing greater confidence. It will be noted that the occurrence of disturbances will gradually fade off making the exercise of Appamada provide a gradually increasing satisfaction. In walking meditation too, difficulties such as external noise can be remedied by an attitude of equanimity and tolerance.

Getting Rid of Prapancha

The triple proliferation of thoughts or the straying away of the mind on idle thoughts referred to under 'Overcoming Difficulties' are related to delusion and greed Avijja and Thanha. All proliferations can be considered to be matters connected with assertiveness (*Mana*) or delight (*Thanha*) or clinging (*Ditthi*). [Ref. *Most Ven. Katukurunde Nanananda*] by analyzing how the mind strays away due to Avijja and Thanha, it is possible to gradually overcome the proliferations and maintain mindfulness. Prapancha can be considered to be the biggest obstacle to mindfulness.

Linkage with Noble Eightfold Path

In the Four Noble Truths, the Marga Satya or the Path to Nibbana is stated as Noble Eightfold Path. Practice of Appamada includes prevention of all unwholesome thoughts, words and actions. The eight factors start with Right View and Right Intention which are included in the wholesome thoughts which are a part of Appamada.

Next three factors Right Speech, Right Actions and Right Livelihood are included in wholesome speech and wholesome actions of Appamada. Finally Right Effort, Right Mindfulness and Right

Concentration are included in the wholesome thoughts practiced under Appamada. Hence, as stated in Appamada Sutta, all Dhammas which assist in the well being of a person, including the Noble Eightfold Path are included in Appamada.

Importance of Sila

In practicing Appamada, a virtuous living or establishment of morality or Sila is a basic requirement. In other words a practitioner has to consider at least Pancha sila — five precepts or a higher sila as the foundation for development of Appamada.

Any Kamma Outside Volitions?

All unwholesome and wholesome Kammass which result in good or bad Vipakas or results are included in volitional actions, words and thoughts. Anyone who follows Appamada will avoid unwholesome actions, words and thoughts while sticking to wholesome actions, words and thoughts. Hence the practitioner will be free from any bad Kamma or Kamma Vipaka.

Appamada Linked to Vipassana

In both Appamada and Vipassana, the key element is mindfulness. In the publication by Ven Henepola Gunaratana on *"Mindfulness in Plain English"* it is stated on page 145 that *"Mindfulness is the centre of Vipassana Meditation and the key to the whole process. It is both the goal of this meditation and the means to that end. You reach mindfulness by being ever more mindful. A Pali word for mindfulness is Appamada"*

Nibbana from Appamada Through Vipassana

The Great Tatagata discovered Vipassana form of meditation which is the insight into the true nature of existence which uses mindfulness as the key element. By following Appamada and maintaining mindfulness at all times, it is seen that a practitioner is on a clear path to Nibbana as preached by the Great Tatagata Himself.

Conclusive Remarks

A summary can be given in one sentence. Appamada has to be used to ensure that all actions, words and thoughts are wholesome while refraining from unwholesome actions, words and thoughts. Since the opportunity at hand is extremely rare, and the time is limited, the path has to be followed as given in the last words of Tatagata. *"Appamadena Sampadeta!"*

THE MIND AND EXISTENCE

"I think, therefore I am",
Was Descartes' ringing intonation!
Western materialism and secularism
Are power-driven by the "Ego,
With all its blandishments
And vaunted accomplishments.

Ancient savants,
Searched over centuries,
For both experiential and
spiritual answers
To the baffling questions
Of what Life is,
With its concomitants
Of Suffering, Sorrow and Death.

The origin of the Life-force,
From whence it comes,
Its sustenance in the material world,
And where it goes, after Death.

Not finding a credible answer
To the conundrum,
Despite engaging In torturous
self- mortification And self- abnegation,

They plumbed the subterranean depths
of the Mind,
Looking for the Ultimate Truth,
Only to discover that there was nothing
but the Mind, And that it was the Mind alone,
That held the key
To the mysteries of one's Life,
In this wide Universe.

The ancient Rig Vedic hymns spoke of
The Illusory nature of Reality -
It's delusional Maya,
And of the perpetual confusion
Between the Real and the Unreal.

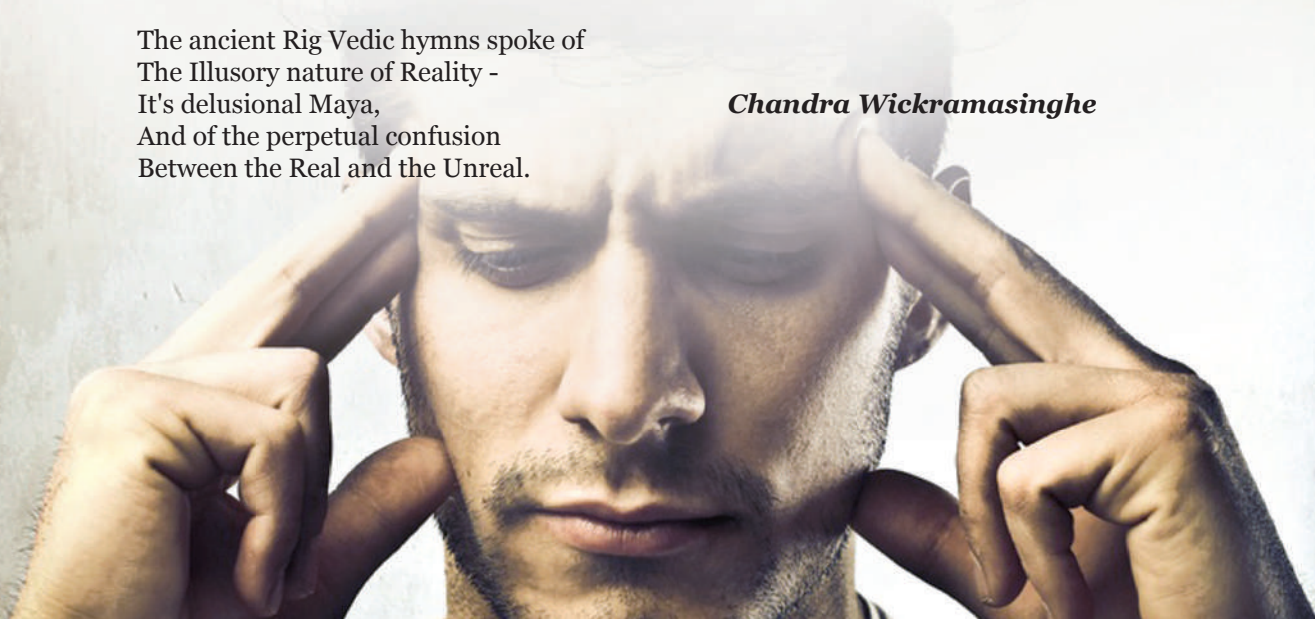
The Enlightened One,
Perceived in His Mind's Eye
The true nature of Reality,
Quintessentially, as Transience.

In the Doctrine, the Ego
Is looked upon as a major impediment
To one's spiritual advancement -
A persistent obstacle,
weighing one down,

By the obsessive attachment
To the worldly, the material
and the mundane,
Locking one ineluctably,
in the perpetually
Turning wheel of Birth and Death.

To break the cycle,
One needs proper direction,
Followed by resolute
and purposive effort,
Towards the realization of
the ultimate goal.
Direction is laid down in the
Four Noble Truths,
On realization of which,
One embarks on the
Noble Eightfold Path,
Striving mindfully and assiduously,
Towards achieving the
Ultimate goal Of the state of Deathlessness
(Nirvana) -
Sans Beginnings,sans Ends.

Chandra Wickramasinghe

Buddhism and Discrimination

Rajah Kuruppu

An important doctrine in Buddhism is Kamma, the law of cause and effect, action and re-action. The quality of one's present and future life is determined by one's own past actions, both good and bad, in this life and in previous lives. Wholesome actions lead to happy results and unwholesome actions cause unhappy consequences. All are equal before the law of Kamma and this law is no respecter of persons.

The invaluable path in Buddhism, the Noble Eight-fold Path for the escape from the unsatisfactory characteristics of life, is open to all without any discrimination on grounds of communal, caste and national differences or distinctions of wealth, power and position. One does not even have to obtain any one's prior approval to tread the path.

A Buddhist should make no difference in attitude on the basis of caste, creed, colour, religion, power, position or wealth of an individual. Categorization as superior and inferior in Buddhism is based solely on the degree of moral and spiritual attainment of an individual. Respect is extended to those who deserve respect and they are not necessarily those in the higher levels of social strata but those leading a life in accordance with the Dhamma.

For this reason, the Buddha declared as mentioned in the Mangala Sutta to honour those who are worthy of honour "Poojaca poojaniyanam etham mangala muttamam".

An argument in Buddhism against differences between mankind is biological. There are different species among plants and animals. The foot of an elephant is different from that of a horse or a deer. Thus there are different races between animals as well as among plants. But the feet of men are not different on the basis of caste, communal, national or religious differences or the social standing of men.

It is further argued that the generative organs, the colour, the figure, the odour of different animals such as the buffalo, the horse, the elephant and the monkey furnish further support to separate the various kinds of animals. However, on all these counts different castes and communities among humans resemble each other.

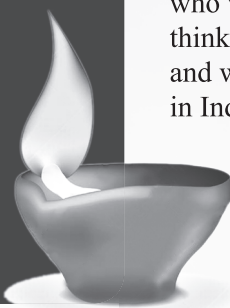
The Buddha did not refer to communal, national, colour, ethnic and other differences since these factors were not that relevant to the society in Northern India where differences among humans were dominated by the caste factor. However, the arguments of the Buddha to demolish caste would apply with equal force to ethnic, colour and other differences.

The ranks of the Order of Monks and the Order of Nuns that the Buddha established to facilitate the practice of the holy life for the realisation of Nibbana was open to people of all castes. Actually, obsession with one's superior birth has to be discarded for one's mental health and for progress along the noble path to freedom.

Some of the most distinguished members of these Orders were drawn from the so-called low castes. Upali, the chief authority on the Order after the Buddha himself,

An argument in Buddhism against differences between mankind is biological.

There are different species among plants and animals. The foot of an elephant is different from that of a horse or a deer. Thus there are different races between animals as well as among plants. But the feet of men are not different on the basis of caste, communal, national or religious differences or the social standing of men.

had been a barber in lay life, one of the most despised occupations of the lower castes. Punna and Punnika, who joined the Order of Nuns, had earlier been slave girls.

Much attention is paid today for the liberation of women and providing them with equal rights and opportunities to develop their potentialities to the fullest degree. The Buddha over 2500 years ago, both in the Buddhist doctrine and in the practice of Buddhism, gave an equal place for women. In treading the Noble Eight fold Path, the road to liberation, women have an equal opportunity to progress and their sex is no hindrance for this purpose.

In our own country, Sri Lanka, there is the continuing dissatisfaction in the North where

a minority community feels that they have been continuously discriminated against in a united nation.

Buddhism should be a unifying force. The Buddha urged his disciples to promote concord and goodwill among people by speech and action and not to sow discord and dissension.

There have been instances in history where discord and dissension have been spread in the name of Buddhism. However, that is totally contrary to the fundamental teachings and spirit of this great religion.

At the highest level, a Buddhist would not discriminate between a Buddhist and a non-Buddhist. The Buddha advised his followers to propagate the Dhamma by gentle and rational persuasion and not by force and persecution. Even those who were converted to his way of thinking, such as Upali a prominent and wealthy personality in Nalanda in India was urged by the Buddha to continue to honour and support his earlier religious teachers.

At the final stages of mental development and the cultivation of balance of mind, a Buddhist would cease to discriminate even between oneself and others. One would treat all alike including oneself.

Thus while Buddhists should discriminate between wholesome and unwholesome thoughts and actions there should be no discrimination whatsoever between living beings other than respect and honour for those who lead a life of moral and spiritual rectitude in conformity with the tenets of the Dhamma.

May all beings be well and happy!

(Editor – in – Chief's note – Mr. Raja Kuruppu, Vice President and former

Editor-in-Chief of "The Buddhist" passed away on 10.04.2017. May he be attained the supreme bliss of Nibbana)

Events of the YMBA

කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමය විසින් 2017.08.13 වෙනි දින මිද්දෙනිය මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ දී ව්‍යවසායකත්ව වැඩමුළුව ආරම්භ කරමින් පොල්තෙල් පහන දල්වන අයුරු. වමේ සිට සංගමයේ සභාපති සුමේධ අමරසිංහ, පාලන මණ්ඩල සාමාජික සුනිල් එස්. සිරිසේන, භාණ්ඩාගාරික ප්‍රසන්න අබේකෝන් සහ උපසභාපති කුසුමබන්දු සමරවික්‍රම යන මහත්වරුන් ඡායාරූපයේ පෙනී සිටී.

The workshop for Buddhist Entrepreneurs conducted by the Colombo YMBA was held on 13.08.2017 at Middeniya Central College. Mr. Sumedha Amerasinghe, President of the Association, Mr. Sunil S. Sirisena, Member of the Board of Management, Mr. Prasanth Abeykoon, Hony. Treasurer of the Association and Mr. Kusumabandu Samarawickrama, Vice President are seen lighting the oil lamp.

2017.08.13 දින මිද්දෙනිය මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ දී පැවැත්වූ ව්‍යවසායකත්ව වැඩමුළුවට පැමිණි සිටි ව්‍යාපාරිකයින් පිරිසක්.

A section of the Buddhist Entrepreneurs at the workshop held on 13.08.2017 at Middeniya Central College.

2017.09.23 වන දින පැවැති ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ඉංග්‍රීසි කථික තරගය සහ ධම්ම/අභිධම්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ දී 2017 වසරේ ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ජයග්‍රාහී කුසලානය දිනාගත් මහනුවර, සමාධි දහම් පාසලේ අශේන් මිත්‍රක මුණසිංහ සිසුවාට එදින ප්‍රධාන අමුත්තා ලෙස පැමිණි විශ්‍රාමික ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු හා ජනාධිපති නීතිඥ පී.ඒ. රත්නායක මහතා අතින් කුසලානය පිරිනමන අයුරු. සංගමයේ ගරු සභාපති සුමේධ අමරසිංහ මහතා ද ඡායාරූපයේ සිටී.

The chief guest, Retired Supreme Court Judge, Justice P.A. Ratnayake, PC Awards the "overall winner's Trophy" to Master Ashen Minuka Munasinghe a student of Samadhi Dhamma School, Kandy at the prize giving of "Light of Asia" and Dhamma/Abhidhamma English Examination held on 23.09.2017 at YMBA, Main Hall, Borella.

2017.09.23 වන දින පැවැති ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ඉංග්‍රීසි කථික තරගය සහ ධම්ම/අභිධම්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ දී කොළඹ තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ ගරු සභාපති සුමේධ අමරසිංහ මහතා සභාව ඇමතු අවස්ථාව.

Mr. Sumedha Amerasinghe, President of the Colombo YMBA is seen delivering the welcome speech at the prize giving ceremony of "Light of Asia" and Dhamma/Abhidhamma English Examination held on 23.09.2017.

2017.09.23 වන දින පැවැති ලයිට් ඔෆ් ඒෂියා ඉංග්‍රීසි කථික තරගය සහ ධර්ම/අභිධර්ම ඉංග්‍රීසි විභාගයේ ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ දී ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍ය කමිටු ලේකම් ජනාධිපති නීතිඥ ලක්ෂ්මන් පෙරේරා මහතා සිසුවකුට සහතිකපත් ප්‍රදානය කිරීම.

The Secretary of the English Literature Committee Mr. Lakshman Perera, PC is seen awarding a certificate to a winner at the prize giving ceremony of "Light of Asia" and Dhamma/Abhidhamma English Examination held on 23.09.2017.

සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව සංවිධානය කරන ලද 2017.09.30 වෙනි දින පැවැත් වූ ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා, රචනා සහ කථික තරග ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ ප්‍රධාන ආරාධිත අමුත්තා වූ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල අධ්‍යයන අංශයේ මහාචාර්ය පූජ්‍යපාද අගලකඩ සිරි සුමන ස්වාමීන් වහන්සේ ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා තරගයේ "විශිෂ්ටයන්ගේ විශිෂ්ටයා" සහ එම අංශයෙන් ප්‍රථම ස්ථානය හිමිකරගත් මීටියාගොඩ, සේනානායක දනම් පාසැලේ කේ.බී.ජී. පාරමී අංජුලා අමරතුංග සිසුවියට කුසලානය ප්‍රදානය කළ අවස්ථාව.

At the prize giving of All Island Gadya Padya Gayana, Essay and Oratory competition held on 30th September 2017 the chief guest, Venerable Prof. Agalakada Siri Sumana Thero, of the Department of Sinhala at the University of Colombo is seen awarding the Best Performer's Award to Miss. K.B.G. Parami Anjula Ameratunga a student of Senanayake Dhamma School, Mitiyagoda.

සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව සංවිධානය කළ 2017.09.30 වෙනි දින පැවැත්වූ ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා හා රචනා ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ අවස්ථාවක් ඡායාරූපයේ පළමු පෙළ වමේ සිට සංගමයේ පාලක මණ්ඩල සභික හා හිටපු සභාපති සුරේන් අබේගුණසේකර, උප සභාපති දේශබන්දු තිලක් ද සොයිසා, සභාපති සුමේධ අමරසිංහ යන මහත්වරුන් දේශනයට සවන් දී සිටින අයුරු.

A section of the gathering at the prize giving of Annual Gadya Padya Gayana, Essay writings and oratory competition organized by the Sinhala Literature Committee of the Association held on 30.09.2017. In the front row from left Mr. Suren Abeygoonasekera, Governor and former President of the YMBA, Deshabandu Tilak de Zoysa, Vice President and Mr. Sumedha Amerasinghe, President.

සිංහල සාහිත්‍ය කමිටුව සංවිධානය කරන ලද 2017.09.30 වෙනි දින පැවැත් වූ ගද්‍ය පද්‍ය ගායනා හා රචනා ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයට පැමිණි ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් පිරිසක් ඡායාරූපයෙන් දැක්වේ.

The students' participation at the prize giving of Annual Gadya Padya 'Gayana, Essay writing held on 30.09.2017.

After much thought, I have become convinced of the validity of the Buddhist approach to human conditions. I will tell you very briefly, as to how I arrived at that conviction.

A PERSONAL EXPERIENCE

I was born into a Roman Catholic family and received a very orthodox Roman Catholic education until about the age of eighteen. I believed in the central teachings of Roman Catholicism, namely the existence of an all mighty GOD WHO CREATED THE WORLD, and the existence of an IMMORTAL SOUL in man. When in the University entrance class at St. Joseph's College, Colombo, I had the privilege of being taught Apologetics, i.e. Advanced Catholic Religious Knowledge, by the Reverend Father Peter Pillai, a Master of Arts, a Master of Science and a Doctor of Divinity, a well known Educationalist. He was a very clever and holy man. To tell the truth, it was during a College class lesson given by him that, I strongly felt had doubts about the existence of a God. He discussed the proofs of existence of God, as was formulated by St. Thomas Aquinas. (Christian Theologian) He said there are five proofs. They are:

- (1) Proof of reference to motion. God is unknown to motion.
- (2) Proof of reference to efficient Authors. God is the upcaused cause.
- (3) Proof to necessity and contingency. God is the only necessary being.
- (4) Proof by reference to gradations. In the world, God is the perfect being.
- (5) Proof with reference to Order in the universe. God is the Ordainer of all. Having explained these matters,

The Validity of the Buddhist Approach to reality

Prof. Carlo Fonseka

he went on to say something that shocked me, greatly.

He said that according to St. Thomas Aquinas. **THAT ALTHOUGH THE EXISTENCE OF GOD COULD BE ESTABLISHED, REASON ALONE CANNOT PROVE THAT GOD CREATED THE WORLD.** For that he said, we have to go to the REVELATION. So according to St. Thomas Aquinas, we believe that God created the world, **THE BIBLE TELLS US TO.** That disturbed me. If indeed, we cannot prove that God created the world, then it is possible that the world was, is, and will be. Further, there was so need to postulate that God created the world! So my faith, in that God created the world was shaken up. Once that fundamental belief was shaken, the other Christian beliefs came under scrutiny.

Next was the existence of an immortal SOUL. St. Thomas

Aquinas taught that the soul was found in every part of the human body. According to St. Thomas Aquinas, it was not located in any one place, such as in the brain. But the soul is not transmitted in the semen. St. Thomas believed that the woman was like a pot, and the male planted the seed in the pot, so that everything substantial came from plan. St. Thomas concluded that, **SOUL WAS CREATED AT EVERY ACT OF CONCEPTION BY GOD, AND HE INTERVENED TO CREATE THE SOUL.** This puzzled me. Take the case of a woman who is raped by an unknown person and

conceives during the act. Does God intervene to create a soul for the child that is conceived? If so, is God and accomplice in the act of rape? Such thoughts came into my mind. St. Thomas Aquinas, the classic exponent of the Roman Catholic teachings said that, even animals have souls. But the souls of animals were not immortal. Now, I began to wonder about the Chimpanzee. Years later, I learnt that this particular animal shares with us 98.4 per cent of its genes. So we differ genetically from the Chimpanzee by only 1.6 per cent. **BUT THE CHIMPANZEE's have souls which PERISH with death.** Then how about man? Could not man's soul also perish? So my belief in a SOUL came to be seriously shaken.

But there was even a more disturbing thought. St. Thomas Aquinas taught that **IN ORDER TO ENTER HEAVEN ROMAN CATHOLICS MUST BE BAPTISED.** This meant, if there is no Baptism, then there is no heaven for people.

I have many dear relatives and friends who are Buddhists and in that background this was a very horrible thought. They have then to go to Hell. It seems horrible, unfair and unjust. So when I entered the University of Ceylon, Colombo, at the age of 20, I was a man without a Religion. During the next ten years or so I was deeply involved in my medical studies. My Medical College colleagues present here today, will confirm that medical science deals with the release of human (and animal) suffering caused by disease. This fact is known to medical men based on knowledge acquired by certain methods such as positioning, testing and application of medicines. The results that ensued my own belief in medical knowledge became firm. But, now and then patients died, and I was not sure whether medical men make in such instances diagnostic errors, or whether the treatment was not efficacious. The same scepticism or doubting began at times to apply in the field of medicine too. Gradually, I became interested in Epistemology i.e. the branch that deals with method or ground of knowledge.

IN SEARCH OF TRUTH

Epistemology is concerned with how we come to know, and what we claim to know. How reliable is our knowledge? How do we know what we came to know is TRUE? I then indulged in wide reading, especially books written by Bertrand Russell and A.J. Ayer. A little book (Penguin series) *THE PROBLEM OF KNOWLEDGE* by A.J. Ayer, a famous English Philosopher influenced me. Finally, I came to realize that in order to claim and know something it is necessary to satisfy three conditions. (a) The problem of defining the necessary and sufficient grounds that something IS TRUE. In the practice of the Law profession, Lawyers are careful in the application of the Law of Evidence, and in the

scientific enterprise the three conditions as set out by Ayer are fulfilled. He said, WHAT I CAME TO KNOW MUST BE TRUE. Secondly, I MUST BE SURE THAT IS TRUE, Thirdly, I MUST HAVE THE RIGHT TO BE SURE THAT IT IS TRUE. This is the essence of the talk that I am giving today. Suppose, I claim to know that there is a Mango Tree in this garden near the Hall. I say it is a piece of knowledge. Therefore, it must really be a Mango Tree. But that is not enough to make it a valid claim that, I know there is a Mango Tree. The second condition is that I MUST BE SURE THERE IS A MANGO TREE OUTSIDE THE HALL. I cannot judge or guess. Why should I be sure? Cannot I make a mistake? Cannot it not be subject to an illusion or hallucination or a delusion? Hallucinations and delusions are well known symptoms of insanity. It can also be a form of error. Therefore, we need a third condition. i.e. THE RIGHT TO BE SURE. In Science, this Right is won BY PUBLIC CHECKABILITY, of the evidence the claim is made on. Why? Because there can be disagreement. I may say the tree is a Mango tree, but someone else may say it is some other tree. TRUTH LIES THERE as expounded by Philosophers and Scientists. By this method, Scientists have made material advances..... to split the Atom, produce Satellites and for man to explore the moon etc.

THE BUDDHIST OUTLOOK

In my readings about the Buddha, Smith (a Prof. of Anthropology) has stated that Buddhism is unique because it DOES NOT SHARE SIX CHARACTERISTICS AS SEEM IN SIX OTHER CLASSICAL RELIGIONS such as Hinduism, Judaism, Christianity, Islam. What are they? (1) AUTHORITY i.e. validity of what is believed (faith) derived from a source. The Buddha Dharma (Buddhist Philosophy) stands by itself. (2) RITUAL. In

strict Theravada Buddhism there is no place for ritual (Popular corrupted Buddhism does see ritual). Other Religions have Ritual.

(3) speculation: This is absent in Buddhism.

(4) mystery: There is no place for mystery in the teaching of Gotama Buddha.

(5) divine: Belief in a supreme creator god or a son of God, or of a Messiah. (The Buddha Dharma leads:- "Shows the Way to man").

In that background, I say the Buddhist approach to reality is valid. It is a scientific approach.

The scientific approach has led to great material, stunning achievements for the well-being of man. One of the foremost scholars of the past century, the Late Prof. K.N. Jayatilleke, Ph.D. (Cantab) in his monumental work *The early Buddhist theory of knowledge* had stated that, everything what the Buddha referred to (The Identification of Suffering: the Cause of Suffering, the Path that leads to the end of suffering on earth; the Law of Dependent Origination etc.) are locatable in the empirical stream, excepting one - NIBBANA. Nibbana (is beyond logic and reasoning, it is realization of the truth) cannot be apprehended and it cannot be described. It is the extinction of the fire of desire, (Lobha, Dosa and Moha). To clench his argument, Prof. Jayatilleke used, as the last statement of his work, (The words of his guru at Cambridge University, Prof. Ludwig Wittgenstein, who wrote: "TRACTATUS LOGICO PHILOSOPHICUS").

It says: "Thereof one cannot speak, Thereof one must be silent"

Before the days proceedings ended, it was mentioned that the reference to Nibbana, made known by Prof. K.N. Jayatilleke has been confirmed as correct, by the American Jewish Scholar, bhikkhu Bodhi Ph.D. of Kandy.

YMBA News

ONE DAY WORKSHOP FOR BUDDHIST ENTREPRENEURS

On the request of Middeniya Young Men's Buddhist Association, the Colombo YMBA organized a one day workshop for Buddhist entrepreneurs of the area on 13.08.2017 at Central College in Middeniya.

The main aim of this workshop is to educate businessmen on Business Accounts, Taxation, Management of employees, Internal and External Trade and ICT.

After the welcome speech of Mr. Sumedha Amerasinghe, President of the Association, Mr. Sunil S. Sirisena, Former Secretary of Ministry of Education and Trade, Chairman of the National Savings Bank, Director General of the Telecommunication Regulatory Commission, in

his speech pointed out the purpose and view of conducting the programme. Mr. Prasantha Abeykoon, Treasurer of the Colombo YMBA and Chairman/ Chief Consultant of the Management Frontiers, Mr. D.K. Rajapakshe, Managing Director of DSI Group, Mr. Padmasiri Ranawakaarachchi, Director of Employees Trust Fund and Consultant in Human Resource Management conducted lectures useful to the businessmen for which about 100 participated. The demonstration presented by the officers of Telecommunication Regulatory Commission on the use of ICT in SME's was also appreciated by the participants.

The Association has taken steps to hold such workshops in future too.

PRIZE GIVING "LIGHT OF ASIA" ORATORY TEST AND DHAMMA ABHIDHAMMA ENGLISH EXAMINATION

The All Island English oratory test based on the book of "Light of Asia" written by Sir Edwin Arnold for students of schools and Dhamma schools was conducted by the Association this year too. The students about 1200, under 11 categories have applied to participate. The prize giving for winners of this test was held on 23rd September 2017 at the Main Hall of the Association at Borella. Chief guest of this ceremony was Justice P.A. Ratnayake PC, Retired Judge of the Supreme Court.

The certificates and prizes for winners of the English Dhamma and Abhidhamma Examination in 2016, were also awarded at this prize giving ceremony.

GADYA, PADYA, ESSAY WRITINGS, ORATORY AND ART COMPETITION

The prize giving ceremony for winners at the Annual contest of Gadya, Padya, Essay writings, Oratory and Art Competition was held on 30th September 2017 at the Main Hall of the YMBA Head Quarters at Borella. The chief guest of this occasion was Venerable Agalakada Siri Sumana Thero, Professor of the Department of Sinhala at the Colombo University.

The chief guest in his speech pointed out that a person armed with the knowledge of literature is capable of facing the challenges of life with courage. He also commended the YMBA for conducting such programs for the benefit of present day youth who are thoroughly engaged in technology and other commitments.

This year as many as 7000 students participated for all these events excluding Art Competition. Selected 100 drawings among nearly 2000 submitted for the contest were displayed at the Main Hall on the day of prize giving.

PARAVAJJĀNUPASSISSA NICCAM
UJJHĀNASAÑÑINO,
ĀSAVĀ TASSA VADDHANTI,
ĀRĀ SO ĀSAVAKKHAYĀ.

He who is observant of others' faults, and is always irritable, his own defilements increase. He is far from the destruction of defilements.

Dhammapada – Mala Wagga – Verse 253

Luxury Villa Dambulla

Winner **Booking.com**
Award of Excellence 2015

*Luxury and
comfort close to
nature;*

★ Arika is a unique boutique villa upgraded to meet International Standards, nestled amongst nature, adjoining the Dambulu Oya. An ideal place to rest and relax "where time stands still".

★ Arika is situated 15 minutes from the Dambulla Town with convenient access to all places of Tourist Interest in the Cultural Triangle.

Arika offers you;

- ★ Spacious private rooms with modern facilities and personalised services.
- ★ A Fusion Menu where the meals are prepared according to guest preferences and meal time are flexible.

Valid till 30th Sep 2017

Valid for Sri Lankans and Resident Expatriates;

30% discount for Credit/Debit Cards
on
Full Board and Half Board accommodation

W: arikavilla.com

E: info@arikavilla.com

Tel: 011 7 529529